Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پېژندنه:

||||||||||||||||||||||||||||||||||||

د کتاب نوم :: شپېلۍ

ليکوال :: عبدالباري جهاني

د چاپ کال :: ۱۳۸۱هـ ش کال

خپروونکی ::صحاف نشراتي مؤسيسه

د چاپ شمېر :: ۱۰۰۰ ټوکه

دشپېلۍ د چاپ ټوله حقوق د خپروونکي اودانلائن حق ئې يوا ځي د بېنوا پاڼي سره محفوظ دي، نوري ويب پاڼي ددې کتاب شعرونه د ماخذ په ښوولو کاپي کولای شي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

جهاني خو دا ځل له "شپېلۍ" سره

"که د غليم په وينو سره توره مي رانه وړله
موري د ورور په وينو سره لاسونه نه لرمه
که د ناموس د غليم خويندي مي سرتوري نه کړې
پر غليمانو مي د خويندو ستر نه پلورمه
که خپل مورچل مي په سرو وينو لمبولی نه دی
ستا د پلو د دښمنانو سنګر نه ساتمه"

ښاغلی شاعر عبدالباري جهاني د پښتو د نوي شاعرانه دوران، په هغو نومياليو شاعرانو کې راځي چې پر خپلو شعرونو يې دغه شاعرانه بهير ښکلی کړی، رنګين کړی او ځلولی دی. له دغې شعري ټولګي څخه وړاندي چې دا دی د "شپېلۍ" په نوم ستاسو په لاس کې ده د شاعر درې نورې ټولګې هم خپرې شوي دي : "ورکه مېنه"، پايکوب" او "د سباوون په تمه" او هغه ټکي چې ښاغلی جهاني يې زما په نظر، زموږ په معاصره شاعرۍ کې زيات ځلولی او د ده د شعر هنګامې يې هري خوا ته خپرې کړې دي، په دې ډول شمېرلی شو:

_ 1د جهاني په شاعرۍ کې، د افغانستان د مقاومت د شاعرۍ ډېرې سترې او لومړنۍ بېلګې خوندي دي. جهاني هغه شاعر دی چې پر افغانستان د کمونېزم او سور يرغل په وړاندې د مقاومت د پيلامې هنګامې يې تودې کړې، دغه بېلګه يې له غميزې مخکې زمزمه کړه خو لکه وروستيو حالاتو ته چې يې ويلې وي، داسې يې د مقاومت سندرېزه ډالۍ ترې جوړه کړه او د "ناشناس" خواږه غږ نور ښايست هم ورکړ:

دا د مستو پسرلی دی، دا د اور سبزه کوبي ده
هره پاڼه خماري ده، هر ګلاب مو شرابي سو
را ايستلې توره راغی، د ساقي د وينو تږی
زموږ مستي چې يې ليدله شيخ پخپله خماري سو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ګناه په خُم کي رنګ سول د زاهد د پګړۍ ولونه

پر هډوکو يې لړزه ده، ټينګ ايمان يې شيطاني سو

صف ته راغی د رندانو، د اغيارو له ټوليه

موږ يې زهرو ته بللو، خپل سوما يې زقومي سو

په موج خېزه هيبت راغلې د فلك سېلابي کړې

زموږ بېړۍ يې ډوبوله خپل توپان يې توپاني سو

د خزان له هر سرکوبه، سل پايکوبه پورته کيږي

هره ترخه نسترن دی، هر يو زوز مو ګلابي سو

اوروي صدفي څاڅکي، ښخوي د مستۍ تخم

هر نرګس ته يې جام ورکړ، هر يو بوټی يې ياغي سو

ربړدوي د زړو تارونه د ګناه شېرينه تنده

ړنګوي د تقوا غرونه هر کلنګ يې فرهادي سو

د روسي يرغلګرو او د هغو د بړېڅو په وړاندي د جهاني د شعرونو هنګامې، د افغانانو د سپېڅلي جهاد او مقاومت د ادبي سنګر په ډېرو ارزښتمنو تاريخي بېلګو کي د حسابولو وړ دي، لکه:

وايه شين آسمانه تا کوم بل چېرته ليدلي دي

داسي ارادې چي توپانونه خپلولای سي

داسي ولسونه چي سېلونه اېلولای سي

داسي کلك سوکونه چي ټانکونه اوبولای سي

دغسي سينې چي فلکي سېلاب راګرځوي

دغسي طغيان چي ياغي سوي سېلابونه خوري

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغسي ناره چي اسرافيل ورڅخه وربېږدي

دغسي قيامت چي دوږخونه خوري اورونه خوري

(تر پايه)

او يا لکه چي په "زما کندهاره" نومي مشهور شعر کي وايي:

زما کندهاره د زمرو وطنه

زما د سرکښو پښتنو وطنه

ځونه ياغي يې صدقه دي سمه

د نافرمانو جنګيالو وطنه

بيا دي ترنك توپاني سوی وينم

بيا دي ارغند په مستېدو راغلی

بيا ارغسان دی بيا موجونه وهي

بيا دي هلمند په خروښېدو راغلی

بيا د زړې توري د خرپ يادونه

بيا دي په سترګو کي اورونه وينم

بيا له ايوب سره لښکري راغلي

بيا د رېديو داستانونه وينم

لکه چي بيا دي څه يرغل نيت دی

لکه چي بيا دي غورېدو ته زړه سو

لکه چي بيا دي څه په زړه کي ګرځي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه چي بیا دي خوځېدو ته زړه سو

زما کندهاره د زمرو وطنه

زما د سرکښو پښتنو وطنه

څونه یاغي سوې صدقه دي سمه

د نافرمانو جنګیالو وطنه

ستا د پایلوچو تر پګړیو واری

ستا د تېرو تېغونو جنګ وګرځم

ستا له غرور څخه کاږه تګونه

ستا قهر وګرځم، ستا ننګ وګرځم

بیا د ملالي میوندۍ خرخښه

بیا تورپېکۍ د فرنګ خونه سوځي

بیا د بابا د پاني پت هنګامه

بیا شاه محمود اصفهانونه سوځي

بیا د ګرګین پر کور مرګی مېلمه دی

بیا د میرویس په نامه وغورېدي

بیا د اشرف د انتقام لمبه ده

بیا دي د قهر ویني وخوځېدي

بیا دي لمن له شهیدانو ډکه

بیا د کوچني غازي زانګو زنکوي

بیا دي په وریځو کي سېلونه ګرځي

بیا يې په غېږ کي زلزلي ویښوي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما کندهاره د زمرو وطنه

زما د سرکښو پښتنو وطنه

څونه یاغي يې صدقه دي سمه

د نافرمانو جنګيالو وطنه

د ښاغلي باري جهاني د دغه ډول شعرونو بېلګي بېخي زياتي دي چي د افغانستان د معاصرو ادبياتو په څېړنه کي به د مقاومت د لومړنيو، لوړو او سترو بېلګو په توګه، د مقاومت په ادبي تاريخ کي مطالعه او څېړل کيږي.

-2د ښاغلي عبدالباري جهاني د شاعرۍ د ګرانښت يو بل راز په دې کي پروت دی چي دغه شاعري له پيل څخه له يو ډول مستۍ، ياغي توب او "مستانه نافرمانۍ" سره ملګرې ده، د همدغه ټکي په پام کي ساتلو سره، جهاني د افغانستان په معاصره شاعرۍ کي ځانګړی دريځ لري. زما په نظر دی د افغانستان د معاصر پښتو شعر د دوو نسلونو تر منځ د ارتباط د کړۍ په توګه بايد په پام کي ولرو، د معاصر پښتو شعر د منځنۍ دورې د پای او د نوي شاعرانه دوران تر منځ د پيوستون د کړۍ په توګه. د داوُد خان د جمهوريت په دوره کي)چي د شعري سخت سانسور دوره هم وه(د ده د شعر هنګامې پيل شوې او شاعري يې له پيل څخه له نوښت او مستانه ولولو سره ملګرې وه. د جهاني په شاعرۍ کي دغه "مستانه نافرماني" د دوو کليشو او چوکاټونو په وړاندي راڅرګنده شوه:

الف :- د وخت د سرکاري او حکومتي چوکاټونو او "سرکاري شاعرۍ" په وړاندي.

ب :- د ټولني د هغه وخت د يو شمېر عنعنوي چوکاټونو په وړاندي.

جهاني په خپلو لومړنيو شعرونو کي هم د دغو دواړو چوکاټونو په وړاندي ودرېد او همدغه خبره ده چي فاضل استاد پوهاند رشاد يې "ياغي او مبتکر" شاعر بولي.

د شاعر د مستانه شاعرۍ بېلګي بېخي زياتي دي، خو راځئ يو څو نمونې يې ولولئ:

موږ لېونو ته د حساب خبري مه يادوه

ستا تر دوږخ پوري پېرۍ دي، دلته شپې پاته دي

ته د ګناه بخري مينځې د پرهېز په اوښکو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زاهده پټي دي په وينو کي لمبې پاته دي

د جهاني شونډو ته نه راځي توبه زاهده

چي د قسمت په ميخانه کي پېمانې پاته دي

او يا دا چي:

دلته سرونه بېله کاڼو بل څه نه پېژني

دغه واعظ او دا کتاب په مدرسو کي ښه دي

ما لا تازه له خپل جانان سره وعدې نوي کړې

زاهده ستا حوري غلمان په جنتو کي ښه دي

منزل ته لاري د خلوت په تاريکو کي نه وي

څوک چي د حق ناري وهي په غرغړو کي ښه دي

3-لکه څنگه چي مخکي اشاره ورته وسوه، په افغانستان کي د ثور د غميزي او بيا د روس د يرغل په وړاندي، د جهاني شعر هم، د افغانستان د مقاومت په ادبي تاريخ کي د يادوني وړ ځای لري. په افغانستان کي د روسانو له ماتي او بيا تش په نوم د "جهادي او اسلامي" حکومت له جوړېدو او د شر او فساد له رامنځته کېدو او د ټوپکوالۍ له واکمنېدو وروسته، د افغانستان په خپل منځي جگړو کي چي څومره بدمرغۍ رامنځته شولې، دغو پېښو، د جهاني پر شاعرۍ هم خپل اغېز وکړ، له جگړې کرکه، له شعارونو کرکه، يو ډول ژوره ناهيلي، وير او ماتم د دغو شعرونو بېلابېلي ځانگړني جوړوي. هغه دا ځل هم شينکی آسمان مخاطب کوي دا ځل هم کندهار ته سرودونه او تراني ليکي، خو د رزم د هغه مقاوم اړخ پر ځای د وير او هغه د ښاغلي محمدمعصوم هوتك په وينا "قنوطيت" په کي راڅرگندوي:

ما خو دا نه ويل شينکی آسمانه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي به د اور د پاسه اور راځي

زما د غيرت شمله به کښته ګوري

زما هديرې ته به پېغور راځي

آسمانه ما خو داسي نه غوښتله

چي د ښارونو جنازې وژاړم

چي مي په کليو کي بلا لنګه سي

چي د ځوانيو هديرې وژاړم

آسمانه ما خو داسي نه ويله

چي د کابل ګرېوان ته اور توی که

زما په جونګړه کي بلا وکړه

زما په لستوڼي کي ښامار لوی که

ما چي ميوند ميوند ناري وهلې

ما يې په غېږه کي ګلونه غوښتل

ما چي هلمند ته ترانې ليکلې

ما يې پر غاړه اتڼونه غوښتل

ما چي ټانکونه په سوکونو وهل

هغه مي خړ وطن سمسور غوښتی

ما چي سکروټې په غاښو چيچلې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما مي سړو وينو ته اور غوښتی

(شعر تر پایه)

هغه وخت که شاعر، د مورچل ځوان، د وطن د دفاع لپاره له پرديو او د پرديو له نانځکو سره جګړې ته هڅاوه، اوس د انتقام او جګړې پر ځای، ځولۍ ورته غوړوي چي له مورچله راکوز شي:

ځوانه دا ځوك يې چي ګولۍ اوروې

د خپل نيكه او خپل ابا پر كلي

دي هديره كي دي خپلوان پراته دي

څوك يې پرون څوك يې پخوا ويشتلي

د خدای دپاره ځوانه مه اوروه

د خپل ابا پر مېنه سره اورونه

-4د جهاني د شعر په شهرت او محبوبيت كي د ټنګ ټكور او موسيقي ونډه هم د يادولو وړ ده. جهاني لكه چي خپله له موسيقي سره ځانګړې مينه لري، ځيني شعرونه يې د موسيقي يو خاص كيفيت لري. په تېره بيا د هيواد د نوميالي هنرمند سندرغاړي ډاكټر صادق فطرت)ناشناس(خواږه غږ د دغو شعرونو ښكلا نور هم زياته كړې ده. ما د "جهاني او ناشناس" په اړه يو جلا مقاله هم كښلې او د خپلو خبرو په يو ځای كي مي كښلي دي:

"يوه ورځ چا خبره راته وكړه : د جهاني شعرونه ځكه دومره شهرت ته رسېدلي دي چي د ناشناس له سندريز غږ او د ټنګ ټكور له څپو سره يو ځای شوي دي. بله ورځ يو بل چا راته وويل : د ناشناس د سندرو د ښايست او ارزښت يو اساسي علت دا دی چي هغه د خپلو سندرو لپاره د شعرونو په انتخاب كي ډېر ژور او "سختګير" دی. هغه د سندرو لپاره د نوميالیو شاعرانو د شعرونو غوراوی كوي لكه : خوشال بابا، حميد مومند، رحمان بابا، استاد حمزه، جهاني او...

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په نظر دغه داوړه خبري بې ځایه نه دي. د جهاني د شاعرۍ په شهرت کي به د ناشناس د سندریز هنر له اغېز څخه سترګي پټي نه کړو. دغه راز د ناشناس د سندریز هنر په ښایست او ځلونه کي هم د جهاني په څېر د شاعرانو د شعري پیاوړتیا له اغېز څخه سترګي نه شي پټېدای لکه دواړه چي یو د بل بشپړوونکي وي"...

-5د ښاغلي جهاني پر شعر د محتوا او هنر له هغي پیاوړتیا سره سره چي مخکي خبري پرې وشوې، تر یو وخته د فورم، وزن او چوکاټ له پلوه یوه داسي "کلیشه" غالبه وه چي د هغه شعري ښکلا ته یې د هنري تنوع پر ځای، یو رنګي وربخښله او "مونوټون" کاوه یې. دا په خپل وخت کي د پښتو په نوې شاعري کي یو نوی ګام و چي د یو ډول څلوریز ډوله نظم په چوکاټ کي وړاندي کېده او د ازادي شاعرۍ پر لور لومړني ګامونه وو چي په تېره بیا د حماسي شعر لپاره د وخت غوره انتخاب و، خو بیا بیا تکرار یې نوښت کماوه او پر تکراري چوکاټونو یې بدلاوه، داسي ښکاري چي شاعر وروسته بیا د دغه تکرار پر ځای د چوکاټونو رنګارنګۍ ته هم خپله پاملرنه اړولې ده. په را وروسته شاعرۍ کي یې د نوي غزل او آزاد شعر پر لور هم په زړه پوري ګامونه اخیستي دي.

د جهاني غزلیزه شاعري، په پرله پسې توګه د ښکلا او پیاوړتیا پر لور روانه ده او له یوې ټولګي څخه بلي ته د لا زیات ښایست لرونکي ده:

دا میکده په نڅېدلو ارزي

ساقي دا جام دي په څښلو ارزي

چي لېونتوب ته عقل وتخنوي

دا زولني په شرنګېدلو ارزي

چي یې کیسې د میني تخم کري

هغه وزر په سوځېدلو ارزي

او:

خمار مي نه ماتېږي شرابونه بېګانه دي

ساقي راته اشنا دی خو جامونه بېګانه دي

سجدې ته یې د یار کوڅې ته نه یمه بللی

پردی قاصد راغلی پېغامونه بېګانه دي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي ښار کي ربابونه د سنگسار په غېږ کي غواړه

نغمي گوتو کي ژاړي شهبازونه بېگانه دي

چي زما د لېونو چغو جواب ورسره نسته

يا زه يم بدل سوی يا دا غرونه بېگانه دي

سجدې د جهاني پر تندي مه غواړه زاهده!

په دې سرکښه ښار کي محرابونه بېگانه دي

تر دې ځايه پوري نژدې ټولي خبري د گران شاعر عبدالباري جهاني د هغو پخوانيو شعري ټولگو د بېلگو پر بنسټ وشوې، چي مخکي خپرې شوي دي : "ورکه مېنه"، "پايکوب" او "د سباوون په تمه"، اوس خو دا دی شاعر "شپېلۍ" راته غړوي او دا ځل د شپېلۍ د سندريز غږ له ښايست سره د خپل شعر ښايست يو ځای کوي.

په دې توگه نو دغه "شپېلۍ" د شاعر ځلورمه خپرېدونکې شعري ټولگه ده. سره له دې چي د "شپېلۍ" ټول شعرونه د سريزي د کښلو لپاره زما مخي ته نه دي پراته، خو زه باور لرم چي ټول او يا زياتره به يې ما په جرمني، هالنډ، ډنمارك او سويډن کي د ښاغلي جهاني په وياړ د افغاني بېلابېلو کلتوري ټولنو په غونډو کي د گران شاعر په خپل غږ کي اورېدلي وي. له نېکه مرغه په دغو غونډو کي زه هم حاضر وم او د يو څو خو يې ويډيويي پټې)کيستې(هم لرم.

د "شپېلۍ" د شعرونو په اړه او يا خو غوره ده ووايم چي د جهاني د را وروسته شاعرۍ په هکله، څو ټکو ته په لومړي گام کي پاملرنه پکار ده:

-1لومړنۍ خبره دا ده چي په دغه مجموعه کي زموږ د ښاغلي شاعر، د شعري يون د پرمختگ ډېره غوره ننداره کولای شو. شاعر په دغو بېلگو کي د ښايست نوي نښي نښانې او نمونې زموږ مخي ته ږدي او د پښتو شعر بهير ته يې ډالۍ کوي. د شاعرانه ژورتياوو او لوړ تخيل نمونې د هغه په نوي شاعرۍ کي لا زياتي شوي دي:

کلونه تېر سوله کيسې د ښاره نه راوزي

زېرې به نه غواړو گيلې له ښاره نه راوزي

نه د زړې ميني داستان دی نه د نوي کړيکه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

رويبار ګونګی دی خاطرې له ښاره نه راوزي

د پتنګانو وزرونو سوځېدل هېر کړي

زموږ ماښامونو ته ډېوې له ښاره نه راوزي

دا د عمرونو جنازه دلته چا وتومبله

ږغ د رباب او د نغمې له ښاره نه راوزي

کلابندي ده نور وتلای نه راوتلای سي څوک

مېږونه چيري دي شملې له ښاره نه راوزي

او يا لکه چي په يو بل غزل کي وايي:

دا څه جنون دی تر منزله رغړېدل چي نه وي

دا څه منزل دی په لمبو کي سوځېدل چي نه وي

زاهده خوله دي د دوږخ په کيسو ستړې کړله

دا څه خليل دی تر انګاره پوري تلل چي نه وي

پښېمانه نه يم شيخه مه رايادوه قولونه

دا څه توبه ده په زر ځله ماتېدل چي نه وي

(تر پايه)

2- د شاعر په نوې شاعرۍ کي د جولې او منځپانګي)فورم او مضمون(دواړو تنوع تر پخوا زياته راڅرګندېږي. دلته هم منظوم ډوله شعرونه شته، هم د قصيدو بېلګې په کي وينو، د ښکليو او لوړو غزلو ننداره هم کولای شو او بې له شکه چي دغه غزلې د شاعر د پخوانيو دريو ټولګو له بېلګو زياتي، لوړي او ښکلي دي. د آزاد شعر بېلګې هم په کي وينو چي له هنري پلوه د لا زياتي پاملرني وړ دي.

3- څرنګه چي په دغو شعرونو کي د هيواد د حالاتو ژوره انځورګري شوې ده او له بده مرغه د وطن حالات داسي دي چي د ښادۍ پر ځای يې د وير شېبې زياتي او درنې دي، شاعر هم زياتره د همداسي شېبو شاهد او انځورګر

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی. ما چي مخکي د کومي "ناهیلۍ" یادونه کړې وه، په وروستیو ښېلگو کي نه یوازي دا چي دوام کوي، دغه د نا امیدۍ درد لا ژور او غمگین دی. په دې لړ کي کېدای شي د:

اوس به څه لیکې شاعره راته وایه

راته وایه اوس به څه لیکې شاعره؟

په نوم نظم او ځینو نورو شعرونو ته ځانگړې پاملرنه وشي.

-4د شاعر په وروستیو شعري ښېلگو کي د هغه منظوم داستاني او حکایتي شعرونه د لا زیاتي پاملرني وړ دي. زه د ښاغلي جهاني د شعر په ښېلاښېلو غونډو کي د دې شاهد یم چي دغه لنډ منظوم داستانونه دومره اغېزناك دي چي د گران شاعر له نورو ډېرو خوږو شعرونو څخه هم، له زیاتي بدرگې سره مخامخ شوي دي او بیا بیا یې د اورولو ټینگار شوی دی.

په دغو کیسو کي یې نظمونو کي د نمونې په توگه د "مورك شېر"، "د پیشو توبه"، "شیخ نصرالدین"، "چرگ او باز"، "مهار کړي اوښان" او یو شمېر نورو یادونه کولی شو چي د کیسې په څنگ یې لنډ شاعرانه پیغام هم د غور وړ دی، چي په ډېر منطقي انجام کي راځي، لکه:

چي د بل په متو غښ سي یا زمري سي

په هغه گړي له قام څني پردي سي

چي یې عقل خدای مورك غوندي کوچنی کړي

یوه ورځ پر خپل بادار باندي غورځی کړي

یا:

له ازله مو نصیب راغلی خوار دی

چي لوېدلی مو د بل په لاس مهار دی

جهاني د پښتو د اوسني شعر له نومیالیو مخکښو شاعرانو څخه دی، جهاني د افغانستان د اولس د ژوند په ډېر غمگین پړاو کي، ډېر پرتمین شعرونه زمزمه کړي او لا یې زمزمه کوي، په دغو زمزمو کي به هماغه جهاني وگورئ خو دا ځل له "شپېلۍ" سره، او د سندریز غږ له ښایست سره. ورته غوږ شئ، وایې ورئ، ویې لولئ او خوند ترې واخلئ:

جهاني مه بوله ساحل ته لامبوزن لاسونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې ياغي مالت وګړي په بلا پسي ځي

په مينه

زرين انځور

3/9/2001ع

12/6/1380لمريز

جرمني � د کولن ښار

مناجات

کور په اور کي د اغيار درخخه غواړم

د جانان غليمان خوار درخخه غواړم

چي غماز مي د جانان په کور کي بولي

ژبه ګونګه د رويبار درخخه غواړم

که تر مرګه پکښي ځان يوازي وينم

د هيندارو کور سنګسار درخخه غواړم

چي مي سترګي بې جانانه بل څوك ويني

ځان منصور غوندي پر دار درخخه غواړم

د سبا په شان بې نومه بې روبياره

کور پر سترګو د دلدار درخخه غواړم

چي رقيب مي د لحد له کيسو کوڼ سي

ستا په نوم کي پټ مزار درخخه غواړم

چي نمرود مي ستا د ميني په تور سوځي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند په غېږ کي د انګار درڅخه غواړم

په شبنم، په آیینه، په ګرېوانه کي

مخ، جلوه، ذکر د یار درڅخه غواړم

چي بورا رنګه مي مینه افسانه سي

تل سینه څیري په خار درڅخه غواړم

چي پانوس غونډي په خپل اور کي رنګین یم

د کوګل وینه مي نار درڅخه غواړم

یو یې نوم غواړم په وینو کي کرلی

یو په سترګو کي نګار درڅخه غواړم

یو مي سوال جواب د قبر په پښتو کې

یو لحد پر کندهار درڅخه غواړم

چي یوازي جهاني درځي درشل ته

د سکروټو پر سر لار درڅخه غواړم

2000- 11- 8

☒

زه لکه پرخه په لوېدلو کي چا نه ولیدم

لکه نسیم په تېرېدلو کي چا نه ولیدم

د ګل په غېږ کي مي یوه شپه په قسمت لیکلې

لکه شبنم په الوتلو کي چا نه ولیدم

پټ له پانوسه مي رنګین کړل د ساقي لاسونه

کرار کرار په سوځېدلو کي چا نه ولیدم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه د شاعر نه د بورا سترګو ته ونځېدم

د غرونو ګل وم غوړېدلو کي چا نه ولیدم

نه تر اوربل نه تر ګرېوانه نه تر شونډو ولاړم

پر آشیانه په رژېدلو کي چا نه ولیدم

خواږه خوبونه د ځوانۍ لکه سېلۍ تېرېدل

د خیال مانۍ وم نړېدلو کي چا نه ولیدم

لکه نفس چي د عمرونو له محبسه وزي

د زولنو په ماتولو کي چا نه ولیدم

لکه بېړۍ کوګل مي ډک له فریادونو وړمه

شپه د توپان وه ډوبېدلو کي چا نه ولیدم

د حق ناري مي له زندانه تر یزدانه تللي

د افسانو په جوړولو کي چا نه ولیدم

د جهاني په شان مي شپې کړې د یارانو سپیني

په تورو ورځو ژړېدلو کي چا نه ولیدم

ویرجینیا

1999ډسامبر

ستا د راتلو په انتظار کرار کرار زوړ سوم

رویباره کله به راځې په انتظار زوړ سوم

د مرغلرو سوداګرو مي تپوس ونه کړ

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر لونګينه چا يو نه وړم پر بازار زوړ سوم

ما خو ويل چي په لمبو كي تر منزله ورځم

لكه قدم پر مځكه ولوېدم پر لار زوړ سوم

د خزانونو له هيبته يې خوله خلاصه نه كړه

د ګل په تمه د غوټۍ ښنګ ته پر خار زوړ سوم

يوه شېبه مي زولنو سندره غبرګه نه كړه

د لېونو سره په كلي كي هوښيار زوړ سوم

چا مي له سترګو سره دوې اوښكي ملګري نه كړې

لكه خاټول په رنګ رنګين په زړه پرهار زوړ سوم

نور مي خيالونه په خوړو نکلونو مه بيدوه

زه له شپو سټړی يم په هيله د سهار زوړ سوم

تش د دوږخ له بېري وچي شونډي نه ګرځمه

يارانو څُم لره راغلی وم خُمار زوړ سوم

د جهاني پانوس كوګله لمبې مه سپموه

لكه پتنګ په ارمانونو د انګار زوړ سوم

ويرجينيا

1998اپريل

□

شېبې د انتظار دي په لېمو درته ساتو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اغزي نه دي دا لاري په بڼو درته ساتو

په شرنګ چي مو ټولۍ د غمازانو ویښه نه سي

محرم به لېونتوب د زولنو درته ساتو

ازل مو نذرانه د سوځېدو منظوره کړې

هر پل دي تر درشله په لمبو درته ساتو

چي سترګي د رقیب دي په جلوه روښاني نه سي

جانانه رباتونه په تیارو درته ساتو

ستا شپې دي وي روښاني موږ دي سوځو لکه شمعي

پېرۍ دي په پانوس کي په ګزمو درته ساتو

وعده مو له فریاد او له قسمته سره کړې

دردونه لکه ژبه د زخمو درته ساتو

یوه شپه یو راغلي بې اختیاره بې خبره

شبنم غوندي مو کږي پر غونچو درته ساتو

نن جنګ ته یو راغلي جهاني ستنېده نسته

مورچل په ککریو په پښتو درته ساتو

ویرجینیا

2000 � 6 � 12

□

ځوانۍ ستا پر اوږو د جنازو پر کلي راغلو

د اوښکو په ګامونو د لېمو تر کلي راغلو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر کاڼی مو جلا له ککرۍ سره اشنا دی

په شرنگ د زولنو د لېونو پر کلي راغلو

پتنگ غوندي نصيب راته منلې وه دا لاره

محفل ته دي جانانه د لمبو پر کلي راغلو

معذور یو که نن توان د الوتو راپکښي نسته

سوځلي گلستان ته د اغزو پر کلي راغلو

پيدا چي درته تمه نه سي زمورِ د رغېدلو

خولې د زکندن یو د سلگو پر کلي راغلو

زر ځله به سي بندي د جانان د دیدن لاري

د پرخي د لښکر غوندي د شپو پر کلي راغلو

ساحله د توپان کیسه یوه شېبه که هېره

مړژواندي وزر ماتي د څپو پر کلي راغلو

یو ټك له سره باسو نگهبان له بدو سترگو

په چم د سپېلنيو د اورو پر کلي راغلو

له ژبي د فریاد سره مو ستونی پخلا نه کړ

د درد په شاني زړه ته د زخمو پر کلي راغلو

سجدي يې پر تندي د جهاني منظوري نه وي

زاهده له توبو د ميکدو پر کلي راغلو

واشنگټن

2000 � 8 � 28

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزلیزه برخه

کلونه کیږي له دې ښاره کیسو کوچ کړی دی

د آدم خان له شهبازونو درخو کوچ کړی دی

په هغه دښت کې د مجنون غرغرې وچې سولې

د لېونيو له مزلونو اغزو کوچ کړی دی

نه په محفل کې بلېدل نه سوځېدل یادېږي

د پتنګانو له مذهبه لمبو کوچ کړی دی

څنګه به ستون سي له خزانه تورېدلی بلبل

چې له چمنه د ګېډيو وږمو کوچ کړی دی

اوس يې شرنګی د نیمو شپو سندري نه تخنوي

له سپينو لېچو سرو لاسونو بنګړو کوچ کړی دی

د زلېخا مینه د چا لمنې نه توروي

اوس له خوبونو د یوسف قافلو کوچ کړی دی

د تور جادو افسون وهلي دي د غرو لمنې

نن د شپېلۍ له منترونو نغمو کوچ کړی دی

جهاني څوک به پر لنډيو غزلونه ليکي

چې له ګودر څخه د پېغلو نارو کوچ کړی دی

ویرجینیا

2000 � 8 � 12

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

⊠

بیا یې په محفل کې نن له پام څخه لوېدلی یو

گوره د ساقي تر نظر څنگه ورغلی یو

هره شېبه موږ ته زنداني خوبونه مه راوړه

شرنگ د زولنو ته له کنعان څخه راغلی یو

نن دې عبرتونه له هوښیارو سره وخاندي

موږ د لېونیو په اتڼ ور کښېوتلي یو

پل چې مو د پله پر سر ایږدې رقیبه پښه نیسه

موږ چې له ازل څخه راغلي یو ښاغلي یو

مه راځه ساحله چیرې موږ چیرې دا ستا سکون

موږ یې سمندر ته د توپان په شپه لېږلي یو

نور مو تماشه کوې که خپله ننداره کوو

پوه نه سوو شبنم غوندې یې څو شېبې بللي یو

هره ورځ د ستورو په حساب لمبې په خوله کې وړو

موږ له خپلې ژبې لکه شمعې سوځېدلي یو

موږ خو بې اختیاره د نعمت پر خوان ور پرېوتو

گوره چې سخي کور به لا څو ورځې منلي یو

پرېږده جهاني له دې وزره د پرواز تمه

غشي د نصیب چې پر شهپر باندې ویشتلي یو

ویرجینیا

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

2000- 10- 12

⊠

لا به تر څو وينو ملګرو دا د غم خوبونه

د جنازو سره ملګري د ماتم خوبونه

ځئ له آسمانه سره يوه کو دا زړه خبره

يا دي اختيار وي يا دي ځغلوي قلم خوبونه

نور به پخپله د خوبونو تعبيرونه کوو

پردي لا ولي ګوري موږ ته سم نا سم خوبونه

بوډي آسمان ته نوري مه نيسئ د خير لمني

په دي کږه ملا يې د ډيرو کړل برهم خوبونه

پير مُغان ويله خپلي آيينې سپيني کړئ

کنه حرام دي د سکندر او جام جم خوبونه

يوه منزل ته نه رسيږي بېلي بېلي کوڅې

دي سرابونو ډيرو وخوړل د يم خوبونه

نن د شيطان په لمسه غاړه د هابيل غوڅوي

سبا به ويني ويني ژاړئ د ستم خوبونه

جهاني نور نو د قسمت په خوښه نه يو روان

راويښوو په لويه لار کي هر قدم خوبونه

ويرجينيا

2000- 12- 8

⊠

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو څو رنځوري شپې دي په لېمو يې زنګوو

شېبې د انتظار دي په کلو يې تېروو

دا ښار د نازولو دی چا درد نه دی ليدلی

تر څو به په زګېروي ورته زخمونه ويښوو

کلونه د سبا د جنګ په هيله خاوري کيږي

نن وزو له توپان سره خبره سپينوو

عمرونه له مطرب سره بې سوره نغمې ژاړي

ساقي په دې رباب کي نوی شرنګ پيدا کوو

چي ستا سره ښخېږي د هغې ګناه په ګوتو

قسمته له تندي څخه سجدې دي پاکوو

راپرېږده د ساقي سپينو لاسو کي سره شراب

واعظه ته رخصت يې موږ اورونه قبلوو

چي لوېږي مي زلمی ساقي په غېږ کي له مستۍ

جنت زاهده ستا سو موږ خمونه تشوو

ځوانۍ چي ګمراه نه کړ د خلوت په تاريکو کي

دا شپې راڅخه تښتي ځو توبې به ماتوو

هستي مو جهاني د عزراييل په غېږ کي غواړه

مستي لا په سلګيو کي د سره پاڅوو

ويرجينيا

2000- 8- 15

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پياله نيمه دي ولوېږي نظر په ماتوم

نن داسي مستي غواړمه ساغر په ماتوم

ژړ مخی به در نه سم په کوڅه کي لېونتوبه

څو کاني مي راوړي دي خپل سر په ماتوم

چي تمه د پرواز مي پاته نه سي په سينه کي

په غشيو کي در الوزم وزر په ماتوم

ستا شپې ته مي جانانه سره لمبه په خوله کي راوړه

د شمعي په څېر ژبه ده منتر په ماتوم

که سيورى غوندي ورك يم له تروږمی سره پر لارو

معلوم په هر قدم يمه سفر په ماتوم

شهيدي كربلا ته په جنگ نه يم در وتلی

غازي زور مي راوړی دی لښکر په ماتوم

شېبې د انتظار دي تر لحده پوري وړمه

دا شپه مي سبا نه کړ زه سحر په ماتوم

نفس د زکندن يمه په ستوني کي گنډلی

يو جام د اجل غواړمه کوثر په ماتوم

قسمته نن په خپله خوښه ستا له غېږي ځمه

قلم پر تندي کاږمه دفتر په ماتوم

په نوم د جهاني چي دي ليکلي دي آسمانه

توپان درخخه غواړم سمندر په ماتوم

ويرجينيا

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

2000- 9- 12

☒

نور به له رقیب سره د کور خبري نه کوو

ويني به سرې کو د پېغور خبري نه کوو

ځله د پرديو د خوښۍ دپاره وسوځو

نور به وزر وساتو د اور خبري نه کوو

ولي خپلي ځانګي د جنون تېشې ته ونيسو

ځان چي تربور سوی دی د زور خبري نه کوو

ځئ چي د قسمت پر تندي خپلي کرښي وليکو

پرېږدئ له قاتل سره د ورور خبري نه کوو

ډېر مو له فرياده د رقيب کيسې شريني سوې

درد غوندي به پټ وزو د شور خبري نه کوو

زموږ لا په شهپر کي د آسمان خوبونه پاته دي

مرګه ځوانيمرګه لا د ګور خبري نه کوو

نن به جهاني بې وزرونو پروازونه وي

پرخه غوندي الوزو د لور خبري نه کوو

واشنګټن ډي سي

2002- 2- 19

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

منظم او ازاد شعرونه

زما کندهاره

زما کندهاره د زمرو وطنه

زما د سرکښو پښتنو وطنه

د اتلانو د کیسو وطنه

د میدانونو خرخښو وطنه

داسي مي نه غوښتي چي نن دي وينم

په تن زخمي په سره کفن دي وينم

نه دي هلمند هغه موجونه راوړي

نه له مستۍ په خوله ځگونه راوړي

نه د ارغند غاړي ګلونه راوړي

نه دي ترنك زاړه سېلونه راوړي

نه دي دښتو کي قافلې وينمه

نه دي کېږديو کي ډېوي وينمه

نه د رابیا له میني مست فتح خان

له کلاُبُسته قهرېدلی روان

نه ورسره دي د برېخو یاران

نه د مغولو په پوځ ګډ دی تالان

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه يې شپېلۍ دي په برېتو اغوستي

نه يې سرونه په نېزو اغوستي

نه چا ته کور نه چا ته بام پاته دی

نه د کيسو د شپو ارام پاته دی

نه د بيبو د خولې پيغام پاته دی

نه ښادي خان نه دلارام پاته دی

نه په زلمۍ مينه کې شور خوځېږي

نه په رګو کې د چا اور بلېږي

نه د احمد د توري شرنګ وينمه

نه يې لښکري نه يې جنګ وينمه

نه پاني پت په وينو رنګ وينمه

نه سينې ځيري په خدنګ وينمه

نه مرهټيانې ميندې بورې ژاړي

نه پښتنې په تېرو تورو وياړي

اوس دي پر کليو جنازې را اوري

له پېغلو سترګو اوښکې سرې را اوري

له خپل قسمته درته شپې را اوري

پر سپينو ورځو دې تيارې را اوري

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس هديره د افسانو يې زموږ

گور د زلميو ارمانو يې زموږ

اوس له آمو تر اباسينه خاوره

له وينو مسته سره رنگينه خاوره

هغه درنه هغه سنگينه خاوره

هغه تر خپل ښارگ شېرينه خاوره

وربانديي گرځي د اورنگ آسونه

د پردۍ سولي پردي جنگ آسونه

اوس دي په لار کي رقيبان پراته دي

اوس دي په عرش کي شيطانان پراته دي

پر خزانو دي ښاماران پراته دي

په کوه قاف کي دي دېوان پراته دي

لاري کوڅې دي د اغزو ډکي دي

ياغي درې دي له لمبو ډکي دي

ما خو به ستا په نوم فالونه کتل

ما له قسمت سره سوکونه وهل

ما دي په غېږه کي گلونه ليدل

ما دي تندي کي جنتونه ويل

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس مي په زړه کي ستا يادونه ژاړي

هره غزل کي مي بيتونه ژاړي

لا مي د وران قسمت خوبونه وينم

لا دي په برخه توپانونه وينم

لا په غضب د آسمان خونه وينم

لا د ډېرو بارانونه وينم

لا به د دوست په نوم درځي غليمان

لا به دي وژني د لستوڼي ماران

راسه چي ويني ته دي اور درکمه

زاړه جنون ته به دي شور درکمه

څو لېونۍ چيغي په پور درکمه

زخمي لمبو ته به دي زور درکمه

راځه يو مسته پياله بنګ پورته کو

يو ځل به بيا د توري شرنګ پورته کو

راځه چي بيا د افسانو په ژبه

د ملالۍ او د عينو په ژبه

د ميوندونو د کيسو په ژبه

څه د توپك څه د جرګو په ژبه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وطن شپو ته مشالونه راوړو

د تيارو ښار ته څراغونه راوړو

زما کندهاره د زمرو وطنه

زما د سرکښو پښتنو وطنه

د اتلانو د کيسو وطنه

د ميدانونو خرخښو وطنه

داسي مي نه غوښتې چي نن دي وينم

په تن زخمي په سره کفن دي وينم

ويرجينيا

2001- 5- 15

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس به څه ليکې شاعره

هغه ستا د ابا مېنه تالا سوې

چې تندي کې دي سجدې ورته ساتلې

د ګلونو پر غونډۍ اورونه اوري

وږمه ځي تر ارغوانه پښه نيولې

په کوڅو کې يې ژوندۍ جنازې ګرځي

پر کورونو د بلا ساه ده ختلې

له باڼو تر ګرېوانه د اوښکو کور دی

له زلمو شونډو موسکا ده کوچېدلې

پر اوږو د اوښکو ووته له ښاره

د خندا جنازه ولاړه غم لړلې

اوس به څه ليکې شاعره راته وايه

راته وايه اوس به څه ليکې شاعره

اوس په ساندو کيسې وزي له کابله

چې کوڅې يې وې ښايستې په پېغلو حورو

سور سالو يې د لمبو رنګ دی اخيستی

چې په ښکلي وه باغونه د انګورو

پر انګړ يې د پاتا کمبلي ژاړي

پر تېر سوی دی ناورين د زورورو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماشومان یې بلاګاني په خوب ویني

افساني د برېتورو، ږیرورو

د هر پلار کیسه د زوی په وینو سره ده

هره مور ده پرهارونه د ناصورو

اوس به څه لیکې شاعره راته وایه

راته وایه اوس به څه لیکې شاعره

کړي کوم وطن ته ورې دا کور خرابي

اوس به څوک اوري آواز د پردېسانو

کوم ولات کي یې درمل ورته لیکلي

څوک به اوري فریادونه د زخمیانو

څوک به غوږ نیسي نارو ته د بې پلارو

څوک به وژاړي سلګۍ د یتیمانو

څوک به بیرته لوپټه د خور پر سر کي

څوک به نیسي ګرېوانونه د غازیانو

د نښتر وني جنډۍ سوي د قبرونو

لا رواني دي جوپې د شهیدانو

اوس به څه لیکې شاعره راته وایه

راته وایه اوس به څه لیکې شاعره

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس به څوك له قلندره سره ژاړي

اوس به څوك لېږي ميرا ته غزلونه

څوك به اوښكي تويوي پر مينانو

څوك به ژاړي په كېږديو كي نكلونه

كوم حميد به خط و خال كاغذ ته يوسي

يادوي به د يارانو سفرونه

څوك به اوري كرامت د درويشانو

څوك به ګوري پر رحمان باندي فالونه

څوك به نيسي د ديدن د ګودر لاري

له سالو سره به څوك ستايي اورونه

اوس به څه ليكي شاعره راته وايه

راته وايه اوس به څه ليكي شاعره

اوس به څوك د هندوكش سندري بولي

اوس به څوك ځي په اتڼ تر خيبرونو

اوس به څوك د ارغسان پر څپو ګرځي

څوك به ليكي قصيدې د كونړونو

څوك به بولي له آمو تر اباسينه

غر او سمه د سركښو اولسونو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوك به بولي له اټكه تر مالانه

قلاګاني د بابا له ميراثونو

اوس به ځوك د جلالا ګودر ته يوسي

د هلمند څخه شرنګى د امېلونو

اوس به څه ليكي شاعره راته وايه

راته وايه اوس به څه ليكي شاعره

اوس به ځوك رايادوي تېري خبري

اوس به ځوك راوينبوي زاړه نكلونه

اوس به څنګه نكلچي غاړه تازه كي

اوس به څه وايي زامنو ته پلرونه

اوس به ځوك د پاني پت په توره وياړي

اوس به ځوك تسليموي اصفهانونه

كوم شېرشاه توره ايستلي ځي سسرام ته

كوم اكبر به ورانوي د فرنګ خونه

كوم اورنګ به خپل زخمونه ويني ژاړي

كوم خوشال به لړزوي په كټ كي زړونه

اوس به څه ليكي شاعره راته وايه

راته وايه اوس به څه ليكي شاعره

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کومه پېغله به غرمه د میوند سره کي

د خپل یار له وینو څوك ایږدي خالونه

اوس به کومه تورپېکۍ پر بولدك ورسي

کومه چیغه به کي سره ساړه رګونه

کوم لاسونه به مرۍ د قاتل نیسي

څوك به اخلي د پېړیو کساتونه

څوك به راسي د ایوب سره ملګري

څوك به واچوي سندرو ته نومونه

څوك به تاو کړي د بابا بګړۍ له سره

څوك به وران کي د ازل کښلي خطونه

اوس به څه لیکي شاعره راته وایه

راته وایه اوس به څه لیکي شاعره

نن هغه ماشه د ورور پر لور کشېږي

چي یې غړي تښتول د رستمانو

نن هغه غشي د خور تېکري پېیلي

چي یې زړونه سوري کول د سرکښانو

نن هغه اور د ابا پر مېنه بل دی

چي کرلې یې لمبې پر ګرګینانو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن هغه توره د ورور په وينو سره ده

چي خيرلې يې سينې د غليمانو

نن هغه سالار د بل په پښو کي پروت دی

ککری چي يې وهلې د بتانو

اوس به څه ليکې شاعره راته وايه

راته وايه اوس به څه ليکې شاعره

اوس له ګوتو د مطرب ويني را اوري

ژبي سل ځايه زخمي د شهبازونو

د سندرو سره غبرګي وايي ساندي

د رنځورو زګيروي ځي له ربابونو

اوس به چيري د زلميو خوني غورځي

ګنهکاره سوه سورنا ږغ د ډولونو

شپې ته راغله انګولا د بلاګانو

شمع کوچ سوه د محفل له ماښامونو

د تيارو اجاره دار محتسب راغی

خپروي زړې تيارې پر ځوانو زړونو

اوس به څه ليکې شاعره راته وايه

راته وايه اوس به څه ليکې شاعره

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر ګودر دي مېلمنې د بلا سترګي

نه شرنګی سته د پاوليو نه پايلو

پر نغمو پر زمزمو چپاو راغلی

زاغ نيولي ځالګۍ دي د بلبلو

نه محفل کي ګناهونه ياغي کېږي

نه خيام سته د توبو د ماتولو

سپين لاسونه د ساقي به چيري وېشي

پر يارانو شنې پيالې ډکي له مُلو

اوس به څوک رنګونه تش کي په قلم کي

څوک به ليکي دېوانونه د غزلو

اوس به څه ليکي شاعره راته وايه

راته وايه اوس به څه ليکې شاعره

اوس نسيم راوړي خبر د تورو ورځو

اوس له شپو سره راځي اغزن خوبونه

آفتونو پکښي کړي ځالګۍ دي

جنازو پکښي اوډلي دي کورونه

وايي نسته کجاوې شا ليلا ورو ورو

پېغلي نه نيسي د اوښو پېزوانونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس يې نه راوړي رويبار د ديدن زېرى

له قاصده سره نسته سلامونه

په کوڅو کې يې زموږ پلونه بېگانه دي

له اغيار سره يې کړي پيوندونه

اوس به څه ليکې شاعره راته وايه

راته وايه اوس به څه ليکې شاعره

ويرجينيا

2000- 3- 6

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ثریا پر مزار

زما د ګران دوست او ځوان شاعر هادي هادي د هغه شعر په جواب کې لیکل سوی دی چې، ستا به باور نه راځي، تر عنوان لاندې یې په جلال آباد کې د ملکې ثریا پر مزار باندې لیکلی دی. ثریا ته یې ویلي دي چې ستا به باور نه راځي چې ستا په وطن کې پر ښځو څه تېرېږي.

واه زوروره څه په لوړ آواز سندرې وایې
ستا په سندرو کې د ږغونه د پېړۍ اورمه
لکه له منځه د وحشي او توپاني سمندر
زه ستا آواز د بې وزلانو له بېړۍ اورمه
د غرونو منځ کې له درو له ګړنګونو څخه
یوه خوږه یوه اشنا غوندې شپېلۍ اورمه

څومره زړه ور یې چې لا نوم د ملالۍ یادوې
د ثریا د قبر سر ته یې لنډۍ یادوې
لا دې د زړه خواله راوړې د نازو لونو ته
لا په دښتونو کې سندرې د کوچۍ یادوې
لا دې ژوندۍ ده په سینه کې سوځېدلې مینه
لا ماښامونه لا اورونه د کیږدۍ یادوې
لا دې خوبونو ته راوزي خپلې دنګې نجونې
لا د ګودر سره پاولې او غاړګۍ یادوې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس دي هغه ښکلې پېغلوټې بې پاولیو ګرځي

اوس بې پوړني ببر سر بې غاړګیو ګرځي

اوس یې سندري په دښتونو کې شپې نه ویښوي

چې د شیطان محتسب سترګي پر کیږدیو ګرځي

هغه ښایستې د غزلونو د شعرونو سترګې

له اوښکو سرې دي شوربدلي په زاریو ګرځي

اوس د دېوانو د شامته ښکلا وتورېده

د ترابان په کور کې پوځ د شاپیریو ګرځي

اوس یې په مېنه کې د توري بلا مور لنګه ده

په پېښور کې په کوڅو کې د پردیو ګرځي

هغه ښایستې په تورلېنګیو کې پلو ګرځوي

د ګیدړانو کره لوښې د زمریو ګرځي

د ثریا د خویندو میندو هدیره ورکه ده

د ښکلیو لوښو یې کلا ورکه دېره ورکه ده

اوس د زلخوږي ابوجهل د لښکر له جوره

په ماښامونو کې لمبه ورکه خېمه ورکه ده

څوك د تورونو څوك سنګسار دپاره جوړي نجوني

پر سورکۍ شونډو یې د ژوند بله کیسه ورکه ده

اوس نه په ورا نه په اتڼ نه په مېله راوزي

د ژوند له خوني یې رڼا ورکه ډېوه ورکه ده

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې تورتم کې به له چا سره غمونه ژاړو

اوس به د کومو ځوانیمرګو لحدونه ژاړو

د کومو کونډو کومو بورو کومو وراړو سره

د چا کیسې او د چا شناختې او قبرونه ژاړو

د بې عزته محتسب دُره عزت لوټوي

د چا پر ولې پر ناموس باندې زخمونه ژاړو

دلته به څرنګه ګرېوان د زورورو نیسو

دلته به چا سره دردونه پرهارونه ژاړو

دلته مو وژنې د نصیب د فیصلو په حکم

وایه له چا سره دا تور عدالتونه ژاړو

اوس د بابا پر مېنه حکم د اورنګ چلېږي

د پردۍ توري به موږ چا ته ګوزارونه ژاړو

ګوره هادي ! نن دې پر خویندو بدې شپې راغلې

د رڼاګانو په وطن کې دې تیارې راغلې

چې پایزېبونو به یې شپې له کېږدۍ وشړلې

هغو پایپو ته نن توري زولنې راغلې

خو که دا مېنه په ریشتیا د ملالۍ مېنه وه

که د نازو او ثریا او تورپېکۍ مېنه وه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

که په ریشتیا زمریو میندو وه راوړي بچي

که په ریشتیا د عُقابانو د ځالې مېنه وه

که د شهید مین په وینو چا خالونه وهل

که د ګولیو په باران کي د سیالۍ مېنه وه

که چا دي خاوري ته د وینو اوبه خور ورکړې

که د اتڼ که د پایکوب که د مستۍ مېنه وه

نو پر دي خاوري داسي ډېري زلزلې راغلي

دي هسکو څوکو داسي ډېري حادثې لیدلي

دلته مرګي موړ ته په زر ځله خېمې وهلي

د بورو ورارو سترګو ډېري جنازې لیدلي

موږ له ازله د توپان په شپه کي وزېږېدو

دي سمندر کي له پېړیو مو څپې سهلي

که ژوند باقي و یوه ورځ به مو بیا ښکلي نجوني

لکه د غرونو غرڅه مستي نازولي نجوني

بیا پر واټونو ډلي ډلي په سېلونو ګرځي

زما د کابل هغه ښایستې هغه ښاغلي نجوني

بیا به په سرو منګلو زړونه له کوګله کاږي

په شرنګا شرنګ به را رواني وي منلي نجوني

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا به د سترګو تر کونجو ګوري مکار محتسب

موږ به پر نویو پاڼو نوي حسابونه لیکو

بیا به د شعر پر مځکه وکرو د مینې فصل

بیا به له سره نوي نوي غزلونه لیکو

واشنګټن ډي سي

2001- 9- 9

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زنداني خيالونه

ما ويل زه به یوه ورځ د پسرلي په سهار

چي مځکه سره او شنه وي

چي د بوډۍ په ټال کي

غزلي ناخي ترې نظمونه اوري

چي د توبې پر لغوړنو پر چاودلو شونډو

کیسه د ذکر زنګ وهلې نیمه خوا ویده وي

چي له محرابه سجدې نه راپاځي

چي شیخ د خپل قهر په اور کي سوځېدلی پروت وي

چي په جومات کي غځېدلی پروت وي

چي د نې او د خُمار سندري

چي د جانان او د نګار سندري

چي د ساقي او د خپل یار سندري

هم له شبنمه هم له ګلو خوځي

هم له نرګس هم له سنبلو خوځي

هم له اوربل هم له کاکلو خوځي

له شونډو خوځي له سرو مُلو خوځي

زه به راځم پر هغه لاره باندي

چي تا په میاشتو په کلو څارله

چي تا په اوښکو په سلګو څارله

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا په دعا، تا په تعویذ، تا په فالو څارله

زه به راځم لکه د تللیو مرغکیو په څېر

د پسرلي د توتکیو په څېر

او راسره به وي د سپینو مرغلرو امېل

زه به کیسې د پردېسیو کوم

ته به کیسې د شوګیریو کوې

زه به له ګل څخه فراق ژاړمه

ته به نکلونه د اغزیو کوې

زه به دي غېږ کې نیسم

ته به مې غېږ کې نیسې

یوه شېبه به شوګیرونه هېر کو

د خیال په تاو به خزانونه هېر کو

اوښکې به هیرې کو غمونه هېر کو

خو ګراني کله د زمان بندېوان

دا د عمرونو د زندان بندېوان

په زړه ظالم د شنه آسمان بندېوان

زما د خیالونو زولنې ماتوي

یا ستا د اوښکو سلسلې ماتوي

دا په زړه سخته زمانه

کله ارام ته پرېږدي

د پردېسی سترې خپاره خیالونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بي وسۍ زخمي زخمي خوبونه

واشنګټن ډي سي

2000- 11- 1

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عمر سودا

ځوانيمرگي ځوانۍ څه وې
سپيني ږيري مخ دي تور سه
مرور يم تر قيامته
څه کلونه دي په گور سه

ځوانۍ چيري مي کړې ورکه
چېري ولاړې ښکلي نجوني
چي ښايستې ونې يې گورم
رانه ليري ځغلي نجوني

خدايه نغده مي راوړې
پور ته نه يمه راغلی
پنځه ورځي مي زلمی که
ژوند مي تړوله دربخښلی

چي بيا زه يم بيا ياران وي
بيا سبزه وي بيا گلان وي
چي بيا مې وي بيا مستان وي
د شرابو رود روان وي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پيالې سر پر سر تشېږي

ښاخلې بند پر بند ماتېږي

ويني وار په وار تودېږي

مرگ او ژوند دواړه هېرېږي

شرنگ سي پورته له ربابه

لمبه خېژي له دريابه

شيخ توبه کي له کتابه

پرهېز مات کي له شرابه

له پايکوبه د يارانو

شپې سي اور د رقيبانو

ورځې توري د شيخانو

ژوند اغزي د غليمانو

يو د بل په سترگو پايو

زه او يار مي لاس تر غاړه

يو په بل کي سره ورك سو

په يوه هستي کي دواړه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم ډکېږي هم تشېږي

صُراحي او ګيلاسونه

له مستانو نسکورېږي

د سرو مُلو ډك جامونه

نازولې ساقي ګرځي

لکه څانګه د ګلونو

چي خمار مستي يې څاڅي

له سرو سترګو له لاسونو

خدايه سپين وېښته مي واخله

په رګو مي کړه اورونه

بس پنځه شپې مي زلمی که

نور در ونيسه کلونه

چي توبه وي له حسابه

زه هغسي مستي غواړم

چي پرهېز وي له کتابه

زه هغه کلونه ژاړم

او که دا نه وي خالقه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بي اجله درنه ولاړم

ويرجينيا

2002- 3- 13

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته ښایسته يې

ته لکه ستورى د آسمان پر لمن

ته لکه سترګه د سبا ښايسته يې
په آسمانونو کي تنها ښايسته يې
ته له ازله له پخوا ښايسته يې
ته د مستۍ ته د خمار په شپه کي
لکه ساقي لکه مينا ښايسته يې
لکه پانوس لکه رڼا ښايسته يې
لکه جلوه لکه برېښنا ښايسته يې
لکه شبنم لکه ځلا ښايسته يې
لکه ګلاب لکه بورا ښايسته يې
لکه لاله په سره لمن کي د بېديا ښايسته يې
لکه غزل ټوله ښکلا ټوله له رنګه ډکه
لکه خيالونه د شاعر د هري خوا ښايسته يې

ته لکه زېرى پر غوږو لکه نغمه پرېوزي
له سر تر نوکه په رګو لکه لمبه کښېوزي

ته لکه شمع لګېدل دي زده دي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په توره شپه کي بلېدل دي زده دي

هم سوځېدل هم سوځول دي زده دي

هم ویلول هم ویلېدل دي زده دي

لکه خیالونه الوتل دي زده دي

پردي خوبونه تښتول دي زده دي

زخمي کول کرارول دي زده دي

ته لکه زرکه له اوازه دي دري ښکلي دي

لکه شپېلۍ له مازیګره دي رمي ښکلي دي

لکه لمبه له ماښامونو دي خېمي ښکلي دي

ته لکه وړانګه له سهاره دي څپي ښکلي دي

ته لکه ګل د نسترن له تا بهار ښایسته دی

لکه نسیم لکه وږمه له تا سهار ښایسته دی

لکه سپوږمۍ له تا آسمان له تا سینګار ښایسته دی

ستا له تصویره مي خوبونه ښکلي

په تصور مي دي خیالونه ښکلي

ستا له خیالونو مي نظمونه ښکلي

ستا په هستۍ مي غزلونه ښکلي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر څو ژوندی یم ستا په نوم به غزلونه لیکم

تر څو چي یونم څو چي وینم څو چي سترګي لرم

ستا پر تصویر باندي به اوښکي کرم

ستا په خوبونو به مي شپې بیدوم

ویرجینیا

2002- 3- 13

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي شپېلۍ بنده نه کړ

شپانه دا خپله شپېلۍ بنده نه کړ
په دې دښتونو کي يوازي دا يوه نغمه ده
چي موږ ته نکل د پېرېو کوي
يوازي دغه آواز
اوس د آشنا دښتونو
د جگو جگو غرونو
زموږ د زهيرو چپاو سويو زړونو
د نړېدلو سوځېدلو خونو
د ځوانيمرگو نيمه خوا قبرونو
يوه يوه کيسه پر ژبه لري
يوازي دغه آواز
يوازي ستا د شپېلۍ مستي او آزادي نغمې
د لوړو غرونو تر کمرونو ورځي
لا د کيږدۍ تر ماښامونو ورځي
لا په دښتو کي تر اورونو ورځي
لا د زلميو مينانو تر نکلونو ورځي
لا د بلبلو څنځنيو تر غوږونو ورځي
شپانه دا خپله شپېلۍ بنده نه کړ

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي زموږ د غرونو دا ژور لاښونه

چي دا زخمي ګلونه

دا سوځېدلي او دا وچ ډاګونه

دا نیمه خوا ښارونه

دا بې صاحبه دا میرات کورونه

دا د مرګي له ساندو ډکه خونه

یوازي تا پېژني

شپانه کلونه کېږي

چي وطن رنګ د لېونتوب اخیستی

جنګونو باج له سړیتوب اخیستی

د څو قاتلو لوټمارانو ټولۍ

د بېګانه داړه مارانو غدۍ

زلمي سرونه په لمنو کي وړي

شهیدي ویني په څُمونو کي وړي

پردي تېغونه په لاسونو کي وړي

نه یې په شپو کي دي کیسې پرې اینبي

نه په کیږدیو کي لمبې پرې اینبي

نه یې پر شوندو ترانې پرې اینبي

نه یې شهباز نه یې نغمې پرې اینبي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه يې لنډۍ نه يې نارې پرې اېښې

ستا له شپېلۍ به هم نغمې تللې وي

ستا له نغمو به هم کيسې تللې وي

ستا له کيسو به هم مزې تللې وي

تا ته به هم سورونه نه وي پاته

ستا له آوازه به هم ويني څاڅي

ستا له سورونو به هم اوښکې پاڅي

تا ته به کله دونه شور پاته وي

ستا د نغمې به کله زور پاته وي

ستا به د وينو چېرته اور پاته وي

خو ته دا خپله شپېلۍ بنده نه کې

ستا له شپېلۍ واری سم

که سبا بيا مو ګودرونه خپل سول

که مو دا غرونه دا دښتونه خپل سول

که په کيږديو کې اورونه بل سول

او بيا کيسې د اورېدلو سولې

بيا غاړګۍ د اچولو سولې

پېغلې ګودر ته د ورتللو سولې

د پايزېبونو د پاوليو شرنګولو سولې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محتسب سترگي ړندي سوې د ایستلو سولې

بیا به دا ستا په نغمو

بیا به دا ستا په آواز

دا ستا په مسته شپېلۍ

راویښوو د نیمو شپو نکلونه

له شپو به باسو شیطاني خوبونه

بیا به را یاد کو پخواني وختونه

بیا به رباب ته شهبازونه راسي

بیا به نغمو لره سورونه راسي

بیا به نڅا ته پایزېبونه راسي

بیا به محفل ته پانوسونه راسي

د ساقي لاس کي به جامونه راسي

ته به شپېلۍ ږغوې

یاغي سندري به دي

راپاڅوي د رګو وچي ویني

ژوندۍ کوي به زمولېدلي میني

راویښوي به ډکي ډکي پیني

دا شپېلۍ بنده نه کې

په دې شپېلۍ کي زه خوبونه وینم

پکښې خیالونه وینم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

درته خوبونه زنګوم پکښي ټالونه وينم

د نن اورونه هېرومه جنتونه وينم

شپانه دا خپله شپېلۍ بنده نه کې

ستا له شپېلۍ وارى سم

په دې دښتونو کي یوازي دا يوه نغمه ده

چي مورِ ته نکل د پېرِيو کوي

ويرجينيا

2000- 8- 12

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګي

پرون مي نابېره

پس له کلونو ستا پر لور سترګي در واوښتلې

او د عینکو شاته

یوازي ستا د خمارو سترګو کیسه پاته وه

نه له اوبو ډکي وې

نه له رمزو ډکي وې

نه له نخرو ډکي وې

پکښې مي ونه لیدل

د مستۍ ډك سره او نري رګونه

نه يې رازونه ویل

نه يې نازونه کول

نه يې باڼو پیره دار

نه يې وارونه کول

نه يې ښکارونه کول

نه يې د زړونو امېلونه پېیل

نه يې وعدې د سباوون کولې

نه يې کیسې د مستو شپو نه د پرون کولې

نه يې کاږه باڼو حملې د شواخون کولې

نه يې پر زړونو اورول نوي تازه وارونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه يې له سترګو تښتوله د ځوانۍ خوبونه

پرون مي نابېره

پس له کلونو ستا پر لور سترګي در واوښتلې

درته کتل مي چي ښايستې سترګي دي

هغه د ميو پيمانې سترګي دي

له بېخوبيه له مستيه تکي سرې سترګي دي

د غزلونو افسانې سترګي دي

بنګ د ځوانۍ او د مستۍ نه لري

ناز د ورېښميني ناوکۍ نه لري

تمه د عمر د نازونو د پېرۍ نه لري

او له کونجونو څخه غلي غلي

د بلي مستي غنم رنګي نازولي نجلۍ

ها د ښکلا له تارو پوه ده د اودلې نجلۍ

د غټو بورو سترګو

په ننداره پسي کرار کرار مزلونه وهي

چي خپلي شپې به يې يادېږي کنه

چي خاطرې به يې پارېږي کنه

پټې له ځان سره ژړېږي کنه

ويرجينيا

2001- 3- 17

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوگند

چي لا تر څو مي په رباب کي وي تارونه پاته

چي مي له گوتو کي شهباز خوځېږي

چي يې لا توان د شرنگولو لرم

چي لا نغمه د ږغولو لرم

او لا يو ځوك د اورېدلو لرم

او لا مي پاته په نغمه کي وي وروستي سورونه

زه به رباب وهمه

ما د جنون په سر قسم کړی دی

چي د تيارو او د سکوت شيطانان

زما پرتندي سجدي ليدلای نه سي

ياغي ناري مي اېلولای نه سي

شمع په لاس به په کوڅو کي د رندانو گرځم

زه به پر کور د ميخوارانو گرځم

تشي پيالې کړنگوم

ځانته زاهد قهروم

اور د دوږخ پاروم

کور د ريا سوځوم

که نشې نه وي که مستي که شرابونه نه وي

که ساقي نه وي سپين لاسونه ډك جامونه نه وي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

که محفل نه وي که نڅا که پایکوبونه نه وي

یوه خماره چیغه

څه لېونۍ او څه هوښیاره چیغه

پورته کومه دا سکوت ماتوم

ژوندي قبرونه په نارو ویښوم

ځانته زاهد قهروم

ما د جنون په سر قسم کړی دی

چي د تیارو او د سکوت شیطانان

زما پر تندي سجدې لیدلای نه سي

یاغي نارې مي اېلولای نه سي

که د تور مخو زاهدانو پیره دارو سترګو

د محتسب او د قاضي دواړو مکارو سترګو

له خلوتونو راوتلو ریاکارو سترګو

په رنجو تورو دوو غدارو سترګو

له ګودرونو د پېغلانو نارې وشړلې

له پایزېبونو یې د شرنګ سلسلې وشلولې

له ماښامونو یې کیسې او لمبې وایستلې

زه به ګودر ګودر نارې وهمه

زه به پر سپینو مرغلینو اوړو

زه به پر سپینو پر ورېښمینو لېچو

د منګوټیو سلسلې یادوم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه به کیږدۍ ته ورځم

زه به لمبې بلوم

زه به کیسې ویښوم

ځانته زاهده قهروم

ما د جنون په سر قسم کړی دی

چې د تیارو او د سکوت شیطانان

زما پر تندي سجدې لیدلای نه سي

یاغي نارې مې اېلولای نه سي

لا خو ژوندی یم لا له ستوني مې اواز راوزي

لا خو بینا یم سپین له توره بېلولای سمه

لا یوه چیغه مستانه پورته کولای سمه

لا خو په وینو کي بخري ګډولای سمه

لا خو غزلي مستولای سمه

لا مي سینه کي ناویلي ترانې پاته دي

لا ترانو کي څو زخمي زخمې نارې پاته دي

لا له شهبازه سره غبرګي زمزمې پاته دي

لا په رګونو کي څو ځاځکي ویني سرې پاته دي

لا مي په وینو کي څو ګرمي هنګامې پاته دي

لا به زه اوس د انځورګرو په کوڅو ګرځمه

په قلاګانو په حجرو ګرځمه

د ورکي مېني به پوښتني کوم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوډي کتني کوم

څو سوځېدلي تصويرونه ايږدم

څو پاڼي پاڼي کتابونه اوډم

پکښي څېره د خپل جانان لټوم

له ماتو ماتو قلمونو سره

پر سپين کاغذ باندي خطونه ليکم

يوه څېره رسموم

بيا له تصويره سره لوبي کوم

ترېنه انځور جوړوم

د زړه په وينو يې خالونه ايږدم

ځانته زاهد قهروم

ما د جنون په سر قسم کړی دی

چي د تيارو او د سکوت شيطانان

زما پر تندي سجدې ليدلای نه سي

ياغي ناري مي اېلولای نه سي

ويرجينيا

2000- 12- 19

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

او لا اورونه بل دي

د پوهاند عبدالشکور رشاد د شعر په اقتفاء

ها چي په وينو يې لړلي دي د غرو لاښونه

چي يې لمن کي رغړېدلي دي مغرور سرونه

چي يې د توري له هيبته لړزېدل په کټ کي

د غليمانو د تورزنو جنګياليو زړونه

چي يې کيسو ته له باګرامه تر سسرامه پوري

يو په يو وښودل د شېر او د سکندر نومونه)1)

چي يې راپاڅي افسانې د اصفهان له کيسو

چي يې له ډاره رپېدله قزلباش پوځونه)2)

چي پاني پت ته يې ور وښودی ايمان د توري

چي د تاريخ سينې ته ولاړل دُراني تېغونه

چي له پاميره تر سپين غره تر خيبره پوري

پکښي ايرې سول يرغلګر او د دښمن هډونه

چي له سکندره له چنګېزه يې کړې لاري ورکي

چي د فرنګ پر زړه يې کښېښودله تور داغونه

چي سره تبۍ يې کړله مځکه د فرنګ او تزار

چي يې په غاړه کي ور وټومبل د اور لاړونه

چي سرو لښکرو پکښي زر ځله ټکري وکړې

چي خپل تاريخ ته يې سوغات يووړله ژړ مخونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي يې د کونډو، بورو، ورارو حسابونه ورك دي

چي يې د شمېر په ژبه نه راځي ناصور زخمونه

چي يې تر ننه تر سبا او تر پېړيو پوري

په ښار او کليو کي ور وکړله سره اورونه

چي دې انګړ ته د کوربه بې اجازته راځي

کوم بختور به وړي تر کوره مات ژوندي بندونه

دلته سيني دي له ازله له پولادو جوړي

دلته له ټانك سره ډغري وهي کلك سوکونه

او يوه ورځ د دې وطن په کړلېچو کي مات سول

د تزارانو په ګناه ککړ خيرن لاسونه

او يوه ورځ سو د پېړيو طلسم دړي وړي

او يوه ورځ له هسکه راغلل د بري ړغونه

ويل يې سپك سول د درانه پښتون انګړ ته چي تلل

د کبرجنو داړه مارو ناروا ټانکونه

پر مځکه جوړي زلزلې سوې د اتڼ له زوره

ميدان ته ووتل د تېرو افسانو ډولونه

ولاړې د غرو شاته نيهام سو تښتېدلې ښامار

په ميدانونو کي يې پرېښودله مات غاښونه

د کنډوالو ناره يې واورېدل په عرش کي خالق

د کونډې ناوي په نيکريزو سرو لاسو عرضونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غرونو سیندونو یوه بل ته پیغامونه لېږل

د شهیدانو له جنډیو اوربدل رنګونه

چا ویل بیا ګوندي سمسور سي سوځېدلي کلي

ګوندي دا شاړې مځکي بیا وسپړي سره ګلونه

بیا له سورنا او له ربابه نغمې پورته سولې

نڅا ته ووتل د نجونو او زلمو فوجونه

مبارکۍ وې یو د بل غوږ کي ویله خلکو

نن که سبا وي پردي کیږي بېګانه کمپونه

نور به ستنېږي ستړي کډي له پردیو خاورو

نور به خالي وي د پردي ملکو پردي کورونه

نور به شملې د شمله ورو چا ته ټیټې نه وي

زموږ د زلمو غیرت به نه ښتې پردي دېګونه

خپل به قاضي خپل به ملك خپل به وي مشر د قام

بیا به پر خپلو مځکو یون کوي آزاد قومونه

بیا به د زرکو په ګامونو وي رواني نجوني

بیا به سینګار وي په کوچیانو زرغونه دښتونه

بیا به د تالندي د زوره غر او سمه رېږدي

بیا به غورېږي د ترنك او ارغسان موجونه (3)

خو یو ناڅاپه سره ورغلې خوني لښکري

بل سول په ښار او په باڼډو کي د نفرت اورونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه چي چا ته د پېړيو دښمني وي پاته

لکه بدی ته پاڅېدلي وي غليم تربرونه

لمبې له کليو له ښارونو له کوڅو پورته سوې

سره سول د ورور او خور په وينو د غازي لاسونه

د خور پوړنی د ابا شمله يې ولوټله

له زړونو ووتل د ميني او غيرت نومونه

يا زمونږ بچي په کور کي تل دغه ناخوالي کوي

يا په پردي کور کي بدل سول زمونږ ياغي مېړونه

چي په نومونو يې سندري جوړولې نجونو

هغو غازيانو يې پر کليو اورول مرګونه

او لا تر ننه دا بدمرغه هنګامه جوړه ده

او لا تر ننه کيندل کيږي د زلمو قبرونه

لا د ابی په غېږ کي نه دی کرار سوی ماشوم

لا هره شپه په خوب کي ويني د قاتل برېتونه

لا يوه بل ته سره اړوي اوتري سترګي

لا يې په کور کي مېلمانه دي د مرګي يادونه

چا ورته کړي دي کيسې د هغي بري کوڅې

چي د ژوندي انسان په سر کي چا وهل مېخونه

چا ماشومانو ته ويلي دي چي تل به ويني

د افغانانو په ازل کي نوشته جنګونه

دي افسانو د کور او کلي ارامي وړې ده

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

له ماشومانو يې غلا کړي دي خوارۀ خوبونه

هسي نه بيا پردي راغلي وي د سيوري په څېر

له يوه بله مرور کړي د قومونو زړونه

هسي نه بيا يو څو تور مخي په جرګو ورګډ سي

هسي نه يو له بله وجنګوي لوی ښارونه

هسي نه سپکه سي شمله د باتورانو د کور

هسي نه بيا په وير اخته سي دا زوی مړي خونه

بيا خو به نه وي د قلا په مخ کي غل پيره دار

شريك خو نه دي له رقيب سره د زړه رازونه

نيکه ويل چي خپل مو خپل دي بېګانه مغول دي

هېر خو به نه وي د بابا او د نيکه پندونه

بيا په لوی لاس خو به بلا چا رابللې نه وي

هېر خو به نه وي پروني او پخواني نکلونه

چي غمازان مو مرکې کوي د ورونږو تر منځ

تر هغې ورځې به د وينو وي روان سيندونه

لا به را اوري د آسمانه څخه سره اورونه

لا به غړومبېږي ډك له اوره دوږخي توپونه

ويرجينيا

)1(په هند کي د پښتنو دوو مشهورو شاهانو، شېرشاه سوري او سکندر لودي، ته اشاره ده.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

)2(قزلباش)سور سري، يا د سرو خوليو خاوندان(د اېران د صفوي شاهانو پوځيان وه، چي هم يې په كندهار كي د ميرويس نيكه له لاسه ماتي وخوړې، او هم يې په اصفهان كي د شاه محمود هوتك د انتقام مزه وڅكله.

)3(ترنك او ارغسان د كندهار دوه لوى سيندونه دي، چي پر غاړه ي ډېر لوى غلجي او دراني قبايل آباد دي.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي رانه سې پسرليه

د خوشحال خان ختټك د بهاريه قصيدې په پيروي

هی افسوس چي بيا به رانه سي بهار

نه ځولۍ ځولۍ ګلونه نه ګلزار

نه ښايسته به سي ټالونه په پېغلانو

نه ولاړ به وي زلمي کتار کتار

نه روان به وي همزولي لاس تر غاړه

نه نوروز نه ګل سرخ نه شالمار

نه به ښکلي وي دښتونه په زلميو

نه به پورته له باغونو وي چغار

نه به بيا خوشال ايستلې توره راسي

نه به باز غوندي منګل سر کي په ښکار

نه به سره تبۍ کي مځکه د مغولو

نه لښکر به د غليم کي تار په تار

نه مرغان به د رحمان پر غزل ژاړي

نه بې ګوري ځوك فالونه پر ګفتار

نه به ځوك د قناعت په اطلس وياړي

نه به ګرځي په خرقه کي شهريار

نه به کړنګ و شنو پيالو ته حميد ورکي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه به شونډې پکښې ويني د خپل يار

نه به اوښکي تويوي پر مسافرو

نه به فرش کي په لېمو دلبر ته لار

مهاجري سولې ورځي شبستان ته

د تورتم لښکر نيولی د لمر ښار

نه د زرکو په نارو دي غرونه ښکلي

نه بازان خوني منګول تېره منقار

نه ناري دي د چڼچڼو د قمريو

نه شاهين پسي وتلی دی په ښکار

په ګزمو د شيطانانو سترګي ګرځي

منګي نسته پر ګودر باندي کتار

پاولي نه کوي شرنګی پر ګودرونو

پېغلي نه لري خالونه د سينګار

نه غوټۍ دي د سوما له اوبو مستي

نه لښکري د بورا ګرځي خمار

نه ورمې ګرځي په شپو کي د ګلونو

نه شبنم له غونچو الوزي سهار

هره خوا ګرځي لښکر د صيادانو

اوس بلبل تراني نه وايي په جار

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نارنجو گل به څوك گرېوان ته يوسي

محتسب چي وي وهلی ننگرهار

څوك به وليكي خاټول ته غزلونه

د مرگي لښکر چي پروت وي پر مزار

گناه کاري سوې جنډې د زيارتونو

نه سخي ستا نه لمن د لاله زار

جنازې دي چي را اوري پر كورونو

مستي نه لري كوڅې د كندهار

ستا په نوم چي ورانوي د وطن څلي

ربه ته يې په لعنت كه گرفتار

د احمد پر مېنه مه وای زېړېدلی

مه يې مور د دې وطن وای مه يې پلار

نن يې اور د جنازو پر وطن بل كړ

هم لښكرو د غلام هم د بادار

خدايه يو زخم خو نه دی چي به جوړ سي

كال په كار دي پرهارونه وار په وار

چي به ويښې په نارو وې د نكلونو

له هغو كيږديو پورته دی كوكار

چي دښتونه يې وه ښكلي په اورونو

له هغو خېمو كچكول باسي مالدار

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه شپانه سته نه کیږدۍ نه رمې ګرځي

نه په دښت کي د لېوانو پروت دی ډار

خدایه ورکي سوې شملې د شملورو

نه سرونه سول راپاته نه دستار

له قاصده سره نسته پیغامونه

بدشګون دی سترګي سرې دي د رویبار

رباتونه نابلده راته ښکاري

قافله پر کومه ځي کرار کرار

توره شپه ده کنډوونه کږلېچونه

یا به ړوند وي یا جاهل کاروان سالار

له خزانه تر خزان پوري ژوندون دی

نه یوه لحظه سکون سته نه قرار

هره ورځ یې له دوږخ څخه راوزي

پر تندي د هري شپې لیکلی نار

هر ساعت یې قیامتي اورونه اوري

زخمي کړي باروي زړونه افګار

کور او کلي د سکروټو کروندې دي

ورور له وروره زوی له پلار څخه بېزار

لا ټولۍ د لېوني محتسب ګرځي

نه پر سد یې دی پرې اېښی نه هوښیار

د مطرب له شهبازونو اوښکي اوري

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه په سور کي يې رباب دى نه سيتار

نه په غلا نه په ښکاره يې ديدن کېږي

د جانان کوڅې نيولي دي اغيار

نه ساقي ډکي پيالې راوړي محفل ته

نه ياران دي په مستيو کي سرشار

نه د گل په نصيب سرې شونډې د پېغلو

نه بورا سينه څيرلې ده په خار

ځه په مخه دي گلونه پسرليه

درته نور به وي ملکونه انتظار

دا يتيمي څنې نه غورځي اتڼ ته

دا زوى مړي تا ته نه دي د روزگار

ته د کونډو اوښکو نه يې د پوښتني

د زهيرو زړونو مه اخله آزار

جهاني د خوشحال خان له برکته

د سکروټو په قلم ليکي اشعار

ويرجينيا

2001- 1- 3

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بنګلو نجلۍ)بيلي جويل)

دا په لوړو بنګلو کي د ښار اوسي

زما په شان غريب يې هيڅ نه دی ليدلی

نه يې مور کله کيسه ده ورته کړې

نه يې خيال ته داسي څوك دی ورغلی

دا نجلۍ ده نازولې د قصرونو

ورته نسته لار د پلونو د خوارانو

نن يې زړه ته ده زما مينه ورغلې

نن د بخت په ازمېينه ځم يارانو

نن يې کړې فيصله د ژوندانه ده

نن سپاري چا ته جلو د خپلې ميني

نن به زړه د چا له زړه سره پيوند کړي

تودوي د چا په وينه خپلې ميني

نن يې زړه غواړي چي ځان لره پيدا کړي

يو غښتلی په زړه کلك له غريبانو

خو له ما څخه اختيار دی ميني وړی

زه له دغي ډلې نه يمه يارانو

دا په لوړو بنګلو کي د ښار اوسي

ما د دې نړۍ هرګز نه ده ليدلې

زه د دې دنيا ته نه يم ورغلی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما لا خپله طالع نه ده ازمېيلي

سترې سوې ده په سپينو بنګلو کي

زړه يې شين دی له هغه ژوندونه ژاړي

د غټانو له زامنو ده بېزاره

نن يې زړه د غريبانو سره غواړي

نن که نه سمه ور ورڅای مرغلري

يوه ورځ به مي راخيژي د بخت ستوری

پرې به جوړ کمه باران د سرو او سپينو

په تولۍ کي د سيالانو به مي ګوري

هغه ورځ به دا زما په مينه وياړي

راسره به وي پر ښنګ باندي روانه

په ورو ورو به اخلي ښکلي قدمونه

لکه زرکه لکه سروَ خرامانه

نن يې زړه غواړي چي ځان لره پيدا کړي

يو غښتلی په زړه کلك له غريبانو

خو له ما څخه اختيار دی ميني وړی

زه له دغي ډلي نه يمه يارانو

نن يې زړه ته زما مينه ورغلې

ما هم زړه په بنګلو کي دی بايللی

ور روان يمه د بخت په ازمېينه

نازولي ته مي واك دی ورسپارلی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویرجینیا

1999- 5- 31

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کسې او نکلونه

موږك شېر

د لوی ښار څخه دباندي يو دره وه

جوړه کړې يوه شيخ پکښې ډېره وه

پر سجدو به خدای [illegible] ته پروت و په خواستونو

ټولي شپې يې تېرولې په نفلونو

که څو د ښار پر خلکو باندي ګران و

دی له خلکو راګوښه په غم د ځان و

دوولس مياشتي به يې تل روژې نيولې

يوه ورځ يې چا ډوډۍ نه وه ليدلې

يا په ذکر يا په فکر به مشغول و

پير پر هر چا باندي ګران ورته مقبول و

نه يې ورلې شکرانې نه خيراتونه

نه يې چا ته ورليکله تعويذونه

د دعا دپاره خلك چي ورتلله

پير به يو ګړی حضور ته وربلله

نور نه شيخ د دنيا کار لره وزګار و

نه له ښو نه يې له بدو سره کار و

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه ورځ يوه موږك په حجره كي

شل او سل ځله آزار كړ په سجده كي

چي به شيخ كله ورتيټ سو و سجدې ته

د موږك لكۍ به ورغله و خولې ته

شيخ كرار ورڅخه وكړله پوښتنه

ما پر څه آزاروې په بخت پمنه

موږك وويله شيخه ستا قربان سم

د مرگي مخته دي سپر بلاگردان سم

د پيشو له لاسه ډېر يم كړېدلى

شوم نهر يم وږى تږى ژړ زېښلى

د ظالمو پيشوگانو له ناتاره

يو گړى وتلاى نه سمه له غاره

ته دُعا وكه چي زه غټه پيشو سم

نور به هر گړى بېغمه له حملو سم

شيخ دُعا وكړه موږك توره پيشو سوه

هغه دم خداى ته د شكر په سجدو سوه

سمدستي يې كړه حمله پر موږكانو

مرگ يې گډ كړ په خپل كور كي په خپلوانو

نه يې مخ وكوت د خپلو گاونډيانو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه د ورونړو، د زامنو، اکاګانو

خپله مور او پلار يې خيري په منګول کړل

مېلمانه يې خويندي ورونړه د اجل کړل

راوتلای موږکان نه سوای له غاره

سپوږ په کور کي هيڅا نه واهه له ډاره

يو څو ورځي يې پر خپل کلي مېله وه

د پيشو برېتونه غوږ منګول يې سره وه

بيا خلوت ته سو دننه ويل پيره

ستا قربان سم د خوارانو دستګيره

د ښار سپيو مي تريخ کړی خوږ ژوندون دی

ښکار له بېري نه سم کړای وچ مي لړمون دی

راته غاپي په کورو کي پر بامونو

ګرځېدای نه سم پر جګو دېوالونو

په دُعا دي يو لوی سپی راځخه جوړ که

په دي سپيو په کوتريانو مي زړه سوړ که

شيخ پر چوف کړه پيشو ځای پر ځای خېل سو

هغه دم د پيشوګانو په تکل سو

په ځغستا به يې ايستې له کلي کوره

نه يې خړه پيشو پرېښوده نه توره

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

که پیشو به پیدا نه سوه د کورونو

واړه سپي به يې داړله په غاښونو

لاروي يې ډاروله په ګواښونو

ماشومان يې ځغلول تر خپلو خونو

و هر چا ته يې ښودلې خپلې داړي

څوك ترې خلاص نه وه په ناستې په ولاړې

خو څو ورځې وروسته بيا ولاړی حجرې ته

شيخ يې نه خوشې کاوه خپلې سجدې ته

ويل شيخه زه په کومه خوله ګويان سم

ستا تر پښو دې صدقه سمه قربان سم

په عذاب کړم په کوڅو کې ماشومانو

کاڼي وينم په لاسو کې د لويانو

نه کورو کې مې پرېږدي ډلې د سپيانو

نه په ښار کې پر دوکان د قصابانو

دا يو زه په ټوله ښار کې خوار و زار يم

ته وا زه دښمن د هر سړي د پلار يم

شيخه ماته دعا وکړه چې لېوه سم

کوڅې پرېږدم اوسېدونکی د ځنګله سم

شيخ پر چوف کړه سپی هغه ګړی لېوه سو

پر سجده سو او روان پر لور د غره سو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو ځو ورځې یې کړې تېرې په ښکارونو

ګرځېدی پر لویو غرونو پر دښتونو

دواړې زامې به یې سرې وې تر غوړونو

په ځیرلو د اوزګړو د پسونو

انګولا یې خوب حرام کړ د کوچیانو

سرګردانه یې کړې ورځې د شپونیانو

ډار یې واچاوه د دښت پر ماشومانو

تر ګودر پورې په لار کې د پېغلانو

یوه شپه په نیمه شپه کې را روان سو

بیا د پیر دېرې ته ورغی نالان سو

ویل شیخه په دې غرونو کې پړانګان دي

د ځنګله په هغه بل سر کې زمریان دي

له هیبته یې په ښکار وتلای نه سم

له ستمه یې خپل ښکار خوړلای نه سم

ځغلوي راڅخه زما کړي ښکارونه

که څه وایم راته وښیي غاښونه

ته دعا و ماته وکه چې زمری سم

هم په ځغاسته هم ځیرلو ګړندی سم

چې د چا نه وي تر ما تېره غاښونه

تر مرګې پورې ونه وینم ظلمونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا به نه راځمه پیره ستا تر کوره

له لمونځونو به دي نه باسم په زوره

پیر پر چوف کړه لېوه ځای پر ځای زمري سو

انګولا ورڅخه هېره سوه غړومبی سو

شور یې ګډ کړ د ځنګله په حیواناتو

سمه، غر، ځنګل یې اور کړ د هوسیانو

چا لیدای نه سوای ټولۍ د ګیدړانو

په غارو کي آرام نه و د خوارانو

که به وړی و که نه و ده وژل کړل

له سهاره تر ماښامه یې داړل کړل

له ځنګله څخه کوچ وکړ چغالانو

تخم ورك سو د هوسیانو د سویانو

ګوره څرنګه دا فکر ور پیدا سو

چي د شپې روان د شیخ د کور پر خوا سو

شیخ چي ولیدی زمری، ویل یې وایه

څه مشکل یې راوستلی تر دي ځایه

اوس به چا یې پر دي سیمه کړولی

په ځنګله کي خو تر تا نسته ښاغلی

زمري وویل دا نن ځکه غړومبېږم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي يو بل موږك زمرى نه كړ ډارېږم

بل مي ښكار ميندلى نه دى په ځنګله كي

ګوندي ستا غوښي د زړه سوده را وكي

چي زمري كړې شيخ ته سپيني خپلي داړي

شيخ يې تو كړلې له قهره پر مخ ناړي

ويل ځغله زما له كوره څخه ورك سه

نه لېوه يې نه زمرى بيرته موږك سه

زمري وكتل و ځانته چي موږك سو

پښېمانى څه ګټه نه كول هك پك سو

د خپل غار پر لور يې پورته كړل ګامونه

رېږدېدله يې لكۍ، اوربوز، غوږونه

خو په غار كي نه ملګري نه خپلوان وه

ده وژلي وه كه ورونږه كه سيالان وه

چي په شاوخوا كي پاته موږكان وه

ټول د ده د وينو تږي دښمنان وه

په هر پوست كي يې وژلي حيوانان وه

موږكان وه كه پسونه كه لېوان وه

چي د بل په مټو غټ سي يا زمري سي

په هغه ګړي له قام څخه پردي سي

اول غوښي خوري د خپلو قربانو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښخوي داړي په خپلو په يارانو

دا يې هېره وي چې نن ته تېرېدل سته

چې هسکېږي يوه ورځ کښته کېدل سته

چې يې عقل خداى موږك غوندي کوچنی کي

يوه ورځ پر خپل بادار باندي غورځی کي

2000- 2- 6

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرچپه قضاوت

یو بډای په یو لوی ښار کي هستوګن و

نعمتونه يې پرېمانه وه شته من و

خدای ورکړي وه کورونه جايدادونه

له نيکونو ورته پاته وه باغونه

همېشه يې وه په کور کي مجلسونه

د رندانو د مستانو محفلونه

پرې راټول به تل ساقيان او مطربان وه

په وينا او په صفت به يې ګويان وه

همېشه يې مېلمانه پر دسترخوان وه

هم رندان، هم ملايان هم سرکاريان وه

غوړه مالو پکښې ژبې ټکولې

حاسدانو په غاښو شونډې چيچلې

يوه شپه يې کور کي نوې ننداره وه

په لکونو يې اخيستې منظره وه

د عصري هنر يو ښکلې نمونه وه

د رنګونو او خطونو تنسته وه

رابللي يې پوهان او هوښياران وه

شاعران وه استادان، هنرمندان وه

هر يوه د منظرې صفت بيان کړ

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پکښې هر یوه پیدا ځانته جهان کړ

هر یوه ته ښکارېدې خپلې خبرې

مرغلرې او خوږې لکه شکرې

یو بډای چې تر دې نورو ډېر هوښیار و

پړسېدلی خېټور په غوښو بار و

ډېر شته من و مصاحب د شهریار و

همېشه په هر مجلس کې په ګفتار و

په ښي لاس یې و ځنځیر ښکلی د زرو

په کیڼ لاس یې وې ګوتمۍ د جواهرو

په غرور سو د تابلو خوا ته ور وړاندې

تر نظر یې کړله تېره لاندې باندې

یو څو ګامه را پر شا بیا ورنژدې سو

په ستایلو په تحسین د منظرې سو

ویل څه ښکلې بېړۍ دې څه بندر دی

څومره ښکلی ترسیم سوی په هنر دی

د بندر له څنګه وګورئ لوی ښار دی

سوداګر دي ګارګر دي کار و بار دی

څه عجب یې ترسیم کړي انسانان دي

د حیرت ګوته په غاښ هنرمندان دي

د تاریخ استاد را وړاندې سو میدان ته

د شاباس ګوته یې ونیول مېزبان ته

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویل ستا هنري ذوق دی د ستایلو

گوهر نه دی د هر چا د پېژندلو

دې تابلو کې ما ته ښکاري قلاګاني

د قدرت او عظمتونو شاهداني

پکښې پټ دي د پېړیو داستانونه

د تورزنو جنګیالیو تصویرونه

هر یوه کونج کې یې جلا ښخ دي نکلونه

هر یو نکل یې راسپړي تاریخونه

لوی ملا چي رابللی و جرګې ته

په ځیر ځیر به یې کتله منظرې ته

ده هم ورکړله تابلو ته خپله رایه

وې د لیري یو معبد وینم له ورایه

راته ښکاري یو ټولۍ د انسانانو

عبادت ته به روانه وي یارانو

بېله شکه دا نقاش خالق پرست دی

پر ښښتن باندي عاشق د میني مست دی

چي یې هېر نه دی ښښتن په دې تابلو کي

ور په زړه یې دی یو رنګ سلو رنګو کي

دې مجلس ته چا شاعر و رابللی

په ثنا او په صفت کي و منلی

یوه لویه قصیده یې کړه آغازه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کوربه د زړه له خوښي سره سازه

وې يې څه ښکلي موجونه څه څپې دي

په تابلو کې د رنګونو قافلې دي

سمندر دی د توپان پکښې نارې دي

د آسمان پر سينه لړې راخورې دي

له افقه د لمر وړانګې راښکارېږي

د روښانې آيندې پر لور ځلېږي

دې تابلو کې تاسې وينئ سيمبولونه

ترسيم سوي نن سبا او تېر وختونه

تاريخي قلا يې نقل د پرون دی

نن توپان دی لمر نښان د سباوون دی

د ګلبوټو پر ښاخونو چې زوزان دي

د يارانو په محفل کې غمازان دي

يو نقاش هم دې محفل ته ور راغلی

يوه کونج کې چيرته ناست و اسکېرلی

کوربه ږغ په لوړ آواز کړله نقاشه!

ته هم ورکه خپل نظر تصوير تراشه!

دا خو ته يې چې تابلو به دې ستايلای

يو په يو به دې رنګونه راسپړلای

ته پوهېږې په اسرار د تصويرونو

ستا به زده وي ګونګه ژبه د رنګونو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په قدم قدم نقاش راغی نیژدې سو

په ځیر ځیر په ننداره د منظرې سو

پر څېره یې د حیرت نښه ښکاره سوه

پر شونډانو یې نرۍ مُسکا خوره سوه

وې بېشکه د لکونو منظره ده

خو افسوس چې ځړېدلې سرچپه ده

ویرجینیا

1999- 12- 18

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

شیخ نصرالدین

ډېر پخوا په یوه کلي کي یو ځوان و

هم غښتلی هم په عقل پهلوان و

خو هر ګوره هم بېکسه هم نېستمن و

له نصیب څخه په زړه کي ګیله من و

نصرالدین وربانديي نوم ایښی خپل پلار و

نصروګی خلکو باله ځکه چي خوار و

نه یې ژمی نه یې دوبی په راحت و

له یخنیه له ګرمیه په زحمت و

زړه یې تور سو له خپل ملکه له خپل ښاره

له لویانو کشرانو سو بېزاره

ویل ځمه په سفر هر څه چي کېږي

له نصیبه له قسمته به پېښېږي

په خواری پسي یې لېځي وغړلي

په ملکونو ګرځېدی کلي په کلي

یوه ورځ پر نصروګي باندي تیاره سوه

په زیارت کي یې د شیخ پر لنګر شپه سوه

دا زیارت او دا لنګر د شیخ قادر و

په پیرانو کي منلی معتبر و

د زیارت هره ګوښه کي څو کوټې وې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پکښي ناست وه مېلمانه کيسې تودې وې

له لنګره راوتلې کاسې ډکې

مېلمنو پکښي وهلې ګولې کلکې

په لنګر کي نصروګی ورته دېره سو

په ټولی د تيارخورو کي مېلمه سو

چي کيسې د مېلمنو يې اورېدلې

د خپل هوښ په ترازو کي يې تللې

د دروغو يې سل واورېدل نکلونه

ورځرګند سول د لنګر او پير رازونه

نصروګی هم په خلوت کي پر سجدو سو

له سهاره تر ماښامه په نفلو سو

نه خوراك ته يې و پام نه و كيسو ته

کرۍ ورځ يې وه ورکړې و سجدو ته

په خبر چي ملنګان او درويښان سول

په ثنا او په صفت ورته ګويان سول

شيخه کله يې راغلی له کوم ښاره

مورِ دي ټول سو قرباني پر هغه لاره

نصروګي چا ته ورنه کړل جوابونه

ملنګانو پر زړه يووړله داغونه

يو مريد چي په دې نورو کي هوښيار و

د لنګر په لڅو پټو خبردار و

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمدستي يې شيخ قادر ته ويل پيره

ستا قربان سم د شيخانو لويه ميره

زموږ لنګر لره راغلی مسافر دی

کرۍ شپه پر سجده پروت دی بختور دی

له سهاره تر ماښامه کړي نفلونه

په سجدو يې ستړي کړي محرابونه

نه دا ټوله ورځ له چا سره بږغيږي

نه خبرو نه کيسو ته وزګاريږي

نيمه شپه پير د خلوت پر لور روان سو

پټ په غوږ کي نصروګي لره ګويان سو

ويل ژر دي د مطلب خبره وايه

همدا نن شپه روانيږه له دي ځايه

نصروګي ويله پيره ستا قربان سم

ستا په امر به په نيمه شپه روان سم

په خوارۍ پسي له ښاره يم وتلی

مسافر د بل وطن په زړه نتلی

خپل نصيب کړم برابر پر دغه لاره

اوس کومك غواړم له تا او له باداره

پير را وايستې يو څو پيسې دباندي

په نرمي يې نصروګي ته کړې ور وړاندي

ويل څه دغه پيسې دي هغه خر دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نازوه یې ډېر غښتلی ځناور دی

نصروګي پیسې راواخیستې حیران سوګ

پر خره سپور سو د نصیب پر لور روان سو

یو څو شپې یې مزل وکړ د دښتونو

خر یې زوړ و ژر ناروغ سو له مزلونو

نیمه ورځ یې ساه شړل پروت و پر لاري

له دوو سترګو یې راتلې د اوښکو داري

تر ماښامه نصروګی بیرته تنها سو

خر یې مړ په زړه زخمي په واویلا سو

خر یې ښخ کړ یو لوی قبر یې ور جوړ کړ

کړی شپه یې اوښکي توی کړې زړه یې سوړ کړ

په سبا یې ورته راوړه له بازاره

یوه سره او زرغونه جنډۍ تیاره

ویل دا د غیبانه بابا زیارت دی

ما مېندلی د کلونو په زحمت دی

شپه او ورځ مي ورته کړې وظیفې دي

په نفلو مي سپینې کړې ورته شپې دي

لس پنځلس ځله خوب کې دی راغلی

په خپل لاس یې ما ته خپل قبر ښودلی

دا زیارت دی د زړه ماتو رنځورانو

د نیستمنو کونډو رنډو پردېسانو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زيارت خبري تلې تر وطنونو

غيبانه بابا مشهور سو پر ملكونو

چا غوايي ورته راوړله چا پسونه

چا پيسې ورته راوړې چا خيراتونه

كه سپاهي و كه كوتوال كه حكمران و

غيبانه بابا ته هر ځوك ور روان و

په لږ وخت كي نصروگی شيخ نصرالدين سو

هم شته من سو هم ولي سو آس يې زين سو

اوازې يې سوې خپرې پر هيوادونو

تر نيژدې، ليرې، ورو، لويو ښارونو

درې ځلور يې په نكاح كړلې عورتې

ښايستې وې لكه زركي لكه بتې

شيخ قادر ته احوال وركړ مريدانو

په لنگر كي تيارخورو ملنگيانو

چې يو شيخ دی پيدا سوی له شيخانو

وايي پير يم د خوارانو بې وزلانو

ښځې لاسونه يې جوړ كړي د شلانو

بينا كړي يې دي سترگې د ړنديانو

هنگامه يې په ملكونو كي خپره ده

تر هر كونج پورې يې تللې اوازه ده

دې كيسو د شيخ قادر زړگوټی شين كړ

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوي شيخ د ده په خونه جوړ ناورين کړ

هم يې شيخ هم يې هوښيار مريد غمگين کړ

نيمه شپه وه را روان سو آس يې زين کړ

په زيارت کي يې د شيخ وکړه پوښتنه

هغه نه مانه خلوت کي ځوك دننه

خو چي نوم د شيخ قادر يې تر غوږو سو

سمدستي په خپل خلوت کي په ټوپو سو

ويل مه راځئ مجلس ته مريدانو

راز و نياز دی په خلوت کي د پيرانو

چي يوازي په خلوت کي دوه شيخان سول

يوه بل ته يې کتل سره گويان سول

د دې نوي زيارت نکل يې بيان کړ

حقيقت يې شيخ قادر لره عيان کړ

شيخ قادر ويل پر تا دي آفرين وي

ستا پر ټولو غليمانو دي ناورين وي

زما او ستا حقيقت ځکه نن پنهان دی

چي په دواړو مو ملگری يو شيطان دی

چي پر خره باندې بيرغ دی درولی

د شيطان دي لاس تر شا دی اړولی

ښه يې وساته بچيه دا نسلي دی

پلار يې زما ځخه جوړ کړی پير ولي دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نیکه سر یې لا ښخ دی په بل ښار کې

زر دروېشه یې پراته ورته په لار کې

د هر چا د زړه حاجت په روا کېږي

رسینده دی د هر چا په داد رسېږي

زرغونې او سرې جنډې باندې رپېږي

د کلونو رنځوران پکښې رغېږي

په رمو ورته را درومې دروېزونه

ساده ګان یې پر زیارت کړي طوافونه

د پښتون قام دی کهول د جاهلانو

پکښې تل ګرځي فوجونه د پیرانو

کچکول نه پرېږدي خالي د ملنګانو

لېونی په دې وطن کې قلندر دی

د هر ټګ او د ټګمار یو تود لنګر دی

چې هر څوک سې باوله خیرنې څونې

وربخښي خلک پیسې خوېندې او لونې

پرون ډم ورته راغلی نن آغا دی

هم سید دی هم بزرګ دی هم ملا دی

چې اوږده ږیره یې پرېښوده پېشوا دی

هر یو سترګی د رندو د ښار پاچا دی

که پر دې دنیا دې خوښ وي جنتونه

ښایستې حورې غلمان او شرابونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو څو ورځي درته بويه خلوتونه

جوړوه په لويه لار کي زيارتونه

په ميراث پرېږده ټبر ته لنګرونه

پاچهي کوه نسلونه پر نسلونه

واشنګټن

2000- 4- 9

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

مهار کړي اوښان

سره غرمه سوځنده لمر و سور بیابان

کمکۍ اوښه وه په پای کي د کاروان

دروند يې بار وربانديي ایښی د سامان و

غوټه کړی يې په مور پسي پېزوان و

چي هر څو يې پی کوله رباتونه

نه مزلونه خلاصېدله نه دښتونه

په ژړا ژړا يې ږغ کړل خپلي مور ته

خدايه څه مهال به ورسېږو کور ته

راته نه ښکاري دا لار د ختمېدلو

توان مي نسته په وجود کي د ځغستلو

لږ په ورو اخله قدم ګرندۍ موري

تر سږمو مي وزي نته پوريووري

دومره ولي په تلوار اخلي ګامونه

يو په يو مي ټول خوږېږي اندامونه

مور يې شنه د ژړا ولاړه ويل لوري

زما په پزه کي نتکۍ ده بختوري

په بل اوښ پوري مهار مي دی تړلی

د هغه مهار بل اوښ ته غځېدلی

لا په مخ کي لس يوولس نور اوښان دي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګرندي په دې دښتونو کې روان دي

زموږ په مخ کې یو لوی اوښ دی زورور دی

نازولی د بادار دی زموږ افسر دی

د هغه مهار په لاس کې د انسان دی

د بادار له ساروانانو یو ساروان دی

ځي په امر د بادار او د لویانو

هغه نه ګوري خاطر د حیوانانو

زه پخپله یمه ستړې له مزلونو

زګېروی اورمه د خپلو اندامونو

په کلونو دې دښتو کې یم روانه

ستا په شان مې واک پردی دی له خپل ځانه

بند پر بند مې ټول وجود راته ژړېږي

هر هډوکی مې جلا جلا خوږېږي

له ناکامه ورم بارونه پر دې لاري

انسانان مې هره ورځ ګامونه ځاري

هره ورځ که سو را پام د ساروانانو

سمدستي مې خرڅوي پر قصابانو

وېشل کېږي به مې غوښې پر کورونو

د پښتیو، د لاسونو، د ورنونو

هغه لوی بختور اوښ چې نن غړومبېږي

یوه ورځ د ده نوبت هم رارسېږي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی به هم سي د قصاب تر چړې لاندې

يو بل اوښ به سي افسر تر نورو وړاندې

له ازله مو نصيب راغلی خوار دی

چي لوېدلی مو د بل په لاس مهار دی

ويرجينيا

2000- 19- 8

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ابلیس پندونه

یو کیسه مي اورېدلې ده یارانو

د ابلیس د اولادونو شیطانانو

یوه ورځ ابلیس راټول کړل اولادونه

د چا سل وه د چا زر کاله عمرونه

ترې یې وپوښتې کیسې د عملونو

د خاورین بنده د کړو ګناهونو

څه تخمونه د فساد مو دي شیندلي

څه بدی مو دي په مځکه کي کړلي

مشر زوی چي یې په عمر زر کلن و

مخ یې تور په ونه جګ په اوږو پلن و

سمدستي سو د خپل پلار مخ ته ور وړاندي

شیطاني پاڼي یې کړلې لاندي باندي

ویل پلاره یوه ډله ماشومان وه

په خوښی د مدرسې پر لور روان وه

ما یې لاره کړه بدله و بازار ته

له مکتبه مي رهي کړله قمار ته

تله جومات ته بله ډله د زلمیانو

ما روان کړله پر لار د فسادیانو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل او څو پرهېزګاران مي شرابیان کړل

له خلوته مي پر بده لار روان کړل

ابلیس ورکړله پر مخ څپېړه کلکه

ویل یې چپ سه بېخبره بې درکه

لا اوس هم نه یې تر ځایه رسېدلی

ته وا نه یې له ابلیس څخه زوولی

تا ته اوس هم شرابونه قمارونه

لا ښکارېږي جنایت او فسادونه

هی افسوس چي پر تا تېر سول زر کلونه

له خپل پلاره دي وانه خیستل پندونه

دوهم زوی سو را دمخه ویل پلاره

کښېښستلی پر ځای نه یمه بېکاره

پرې به نه ږدمه چي یو سړی پر لار وي

چي ژوندی یم همېشه به مي دا کار وي

ډلي ډلي مي له لاري دي ایستلي

څوك مي غلا څوك مي زنا ته هڅولي

سل مي ښځي له مېړونو جلا کړي

نېکمرغیو ته مي ساندي دي وروړي

یو په بل مي انسانان دي قتل کړي

بې ګناه مي په ناحقه تور نیولي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابلیس وواهه پر مخ باندي په زوره

ویل کشکي ته پیدا نه وای له موره

ته لا اوس هم خبر نه يې فساد څه دی

د نېکیو او بدیو بنیاد څه دی

چي انسان خدای له ازله پیدا کړی

په خمیر کي يې فساد دی ور اخښلی

پر دنیا چي خدای کرلي دي قومونه

د انسان په وینه ګډ دي فسادونه

که پر مځکه شیطانان وي او که نه وي

که دامونه د شیطان وي او که نه وي

انسانان به وي اخته په بدو چارو

دا دنیا به مالامال وي له بدلارو

خبردار چي نوم د قتل څوك یاد نه کړي

په نامه د قاتلانو زړه ښاد نه کړي

ما د قتل نوم دنیا ته دی راوړی

ما د ورور په چاړه ورور دی حلال کړی

ما هابیل دی په قابیل باندي وژلی

ما د خون او قتل تخم دی کرلی

چي پر مځکه انسانان وي دا به کېږي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

له تېغونو به سرې وینې راڅڅېږي

هغه زوی چې يې تر ټولو کشری و

هم خوارځواکی هم په ونه ټیټ ګردی و

خو په کور کې د شیطان لکه زمری و

هم په عقل هم په ژبه ګړندی و

ویل پلاره ما ټول کال زحمت ایستلی

شپه او ورځ مې په خوارۍ دی ځان وژلی

کښېنستلی کرار نه یم له چالونو

یو ګړی نه یم بېغمه له دامونو

هلته لیري یوه ښار کې حکمران و

هم هوښیار و هم عادل پر خلکو ګران و

پر وطن یې جوړه کړې کراري وه

شپه او ورځ یې په کورونو کې ښادي وه

ما راپورته یو نا اهله کړ د ښاره

د قدرت مې ورته جوړه کړله لاره

اوس په ښار کې دا نا اهله حکمران دی

یو ناپوه دی په ګونګۍ ژبه ګویان دی

په وطن کې عدالت نسته ستم دی

خوښي نسته واویلا ده تور ماتم دی

نه میلې سته نه سازونه نه جشنونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه زلمي او پېغلي ګډ کوي رقصونه

نه هوسيو غوندي ښکلي نجوني غورځي

نه خندا د چا پر شونډو باندي ګرځي

چي هوښيار دي نن سبا ورنه کوچېږي

د حاکم له لاسه مېنه سپېره کېږي

له خوښيه ابليس وکړله چيغاره

اخ تر خوله دي سم قربان زويه هوښياره

زوی دا ستا په شاني ښايي ابليس پلار ته

شرمنده دي مشران وي ستا کردار ته

چي نا اهله په وطن کي پر قدرت وي

تباهي به يې ليکلې په قسمت وي

اوس پخپله يو د بل په لاس قتلېږي

اوس پخپله د انصاف تله ورکېږي

نه تميز د ښو او بدو به اوس کېږي

نه په شرم نه ګناه به څوك پوهېږي

نه به لاس د چا ګرېوان ته ور رسېږي

نه ظالم به له مظلوم څخه بېلېږي

نه په داد به څوك رسېږي د خوارانو

نه به اوري څوك فرياد د مظلومانو

قاتلان به ګرځي سرې سترګي په ښار کي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېگناه به قصاصېږي په بازار کي

چي د چا په سر کي سترګي د ليدو وي

ورته مخ به د ناورين او جنازو وي

د چا عقل چي انسان غوندي پر لار وي

يا په دار لکه منصور يا به سنګسار وي

چي نا اهله واکداران چيري پيدا سي

د تيارو سي ورته مخ د ورځو شا سي

که مو نه سړېږي زړه په انسانانو

که تباه غواړئ نړۍ د بندګانو

که اورونه ابدي غواړئ بچيانو

که دوږخ مو وي مطلب د دې خاکيانو

که تل غواړئ پاچهي د شيطانانو

واك ضرور دی د نااهلو حاکمانو

ويرجينيا

1999- 4- 6

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اصیل میراث

یوه ورځ کاروان روان و په دښتو کي

په اغزو کي د اهاړ په سرو غرمو کي

له توند باده سره دوړي بادېدلې

زنګولې په قافله کي شرنګېدلې

خولې او پزي وې پېچلي ساروانانو

لاري ورکي وې په دوړو کي له سپیانو

غرغړې به کړې په دوړو کي اوښانو

هم رمباړې به سوې پورته له جونګیانو

په دې ترخ کي یو جونګی پلار ته نیژدې سو

تري یې وکړله پوښتنه په ګیلې سو

ویل پلاره زما په زړه کي ده پوښتنه

اندېښنه مي دا څو ورځې خوري دننه

ستا په مخ کي زه بل اوښ ګورم روان دی

نازولی د صاحب او د ساروان دی

ساروان تل کوي خبري د ماریانو

ماري اوښ وایي اصیل دی د اوښانو

زه چي ګورم اصیل نه رامعلومېږي

خوراك ډېر کوي له بار څخه ببرېږي

چي تر بار لاندي یې لړ اوړې درنې سي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم غړومبېږي هم يې پورته غرغړې سي

د ماريانو وي اکثر بدرنگي غاړي

لا په لار کي بېهوده وهي رمباړي

پر هر ځای چي اغزي ويني پر حمله کي

هر گړی به غاړه شپږ گزه اوږده کي

هم په ونه تر ده جگ هم زورور يې

هم په ځغاسته کي چابك يې هم زړه ور يې

هم درانه درباندي بار وي تل باروته

هم دښتونو کي اوږده وهې مزلونه

نه تمامه ورځ په غم کي د خورا ك يې

نه کمزوری يې تر هر يوه چالاك يې

ماري څرنگه اصيل وي په کتار کي

څوك به وي چي په دې سُر مي خبردار کي

پلار يې غاړه كړه اوږده بيا يې كړه كړه

ورته لنډه يې د ژوند اوږده كيسه كړه

ويل دا قانون دا زر کاله جاري دی

د هر اوښ لکۍ چي وتړې ماري دی

له ماري اوښه هر اوښ چي پيدا کېږي

د ماريانو په کتار کي حسابېږي

چي پيدا سو له ماري هغه دي ښه خوري

د کاروان مخ كي روان کمه دي نه خوري

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم اصیل هم نازولی د اوښانو

هم منلی د ساروان هم صاحبانو

خو چي زموږ په ځېر نه اصل نه ماري وي

نه په مخکي یې ساروان رهي کاري وي

هم به ځي تر قصابانو هم باري وي

په قسمت یې رسېدلې تل خواري وي

تل یې نته وي په پزه درد په ځان کي

د ماریانو تر شا درومي په کاروان کي

کله کله ساروان ورکړي ګوزارونه

له وهلو یې خوږېږي اندامونه

تل حساب وي د کم اصلو په حساب کي

نوم یې نه وي د ماریانو په کتاب کي

چي خبري د کاروان سي یا د بار سي

زموږ په ډله کي یې لس اوښه په کار سي

او چي وخت یې د خوراك او د اغزو سي

هلته هر څه پر ماري باندي پېرزو سي

2001- 9- 16

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چرگ او باز

یوه ملك كي هستوګن چېرته لوی خان و

خان لا څه چي په تربرونو كي سلطان و

په سلګونو يې جوړ كړي وه باغونه

بهېدل يې په شنو مځكو كي سيندونه

ډېر شوقي و د ښكارونو د بازانو

په بازانو كي پاچا و د سيالانو

ډلي ډلي يې درلودې د مرغانو

د كوترو د سيسيو د چرګانو

يوه ورځ د چرګ او باز سره جرګه سوه

د جرګې خبر كرار كرار ترخه سوه

كلنګي چرګ ته باز وويل مغروره

كبرجنه بې وفا يې لكه توره

له سهاره تر ماښامه په نس موړ يې

پر بامونو باندي ګرځې په زړه سوړ يې

كرى ورځ درته رسېږي نعمتونه

د جوارو درته ډك دي ګودامونه

نه مي وړی يوه ورځ يې ته ليدلی

نه په كار پسي بادار يې استولی

نه له تا كوي څوك تمه د كارونو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه وزر لرې د لويو پروازونو

ورځ دي تېره په خوښۍ سي په سيلونو

د مستيه باسي زور تر آذانونو

خو چي کله نوکر ځغلي چرګان نيسي

دوی دوې خپلي کړي دوې پور کړي دوې رانيسي

که کمکي دي که لويان دي په نارو سي

څوك په منډو سي څوك پورته پر بامو سي

ته هم ګډ سې په ټولۍ کي د چرګانو

خلاصوې يې په ځغستا له انسانانو

زه چي باز يم خدای راکړي شهپرونه

تر ياغي وزر مي لاندي دي لوی غرونه

د آسمان پر لور کومه پروازونه

ښکته وينم سمندر خوني موجونه

له هيبته مي پر مځکه مرغان ورك سي

په سينه کي د آسمان تيت او پرك سي

له مشوکي له منګولي مي لړزېږي

د سرو سترګو له هيبته مي ببرېږي

زه راوړم له هسکو غرو ښخه ښکارونه

زما له وهمه په هوا کي چوي زړونه

خو چي کله مي بادار و بولي ځانته

له آسمانه يې رالوېږمه ګرېوان ته

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يا يې کښېنم پر اوږو يا پر لاسونو

منتظر د اشارو يم د امرونو

کلنګي چرګ ويل غوږ ونيسه بازه

زه او ته دواړه مرغان دواړه همرازه

ستا خبري د شهپر مي اورېدلي

د تېره منګول کيسې مي دي منلي

مګر تا کله پوخ کړی باز ليدلی

تا کباب دی د بازانو اورېدلی

کله باز دی چا خوراك لره وژلی

تا ليدلی دی په سيخ چېرته پېيلی

زما په مخ کي زما چرګوړي حلالېږي

زه يې وينم زما همزولي کبابېږي

چي د خان په کور کي ږغ د مېلمستيا سي

د چرګانو په کور ګډه واويلا سي

هر يو چرګ خپله چاړه ويني اوبو کي

د سيني ورنونو غوښي په دېګو کي

د جوار چي موږ ته ډك لري لاسونه

زموږ پر غوښو هره شپه باسي تېغونه

او چي تا کړې د شهپر لاپې آغازي

نو در واخله دا يو څو خبري سازي

ته ښاغلی يې په کور کي د خانانو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي په ښکار وزي د خپلو همنوعانو

ځان پاچا ګڼي په کور کي د مرغانو

خو په لاس کي يې غلام د انسانانو

تر هغو به يې خانانو ته منلی

چي د ښکار له زوره نه يې لا لوېدلی

چي تېره دي وي منګول تېز دي شهپر وي

په آسمان او سمندر کي دي لاس بر وي

يوه ورځ چي دي منګول کي ختم زور سي

په هغه ورځ به دي ژوند درته پېغور سي

يو کم اصل درته وايي بل بد ذاته

د ناز کور به دي سي بل ظالم ته پاته

چي تر تا په زړه کي سخت او ګرندی وي

په نيولو او څيرلو کي زمری وي

لټوي چي غر او سمه لاندي باندي

په منګول څيري نسونه وروسته وړاندي

ستا په شان به هغه هم اخته په ښکار وي

نازولی به د مير او د بادار وي

ته به هېر يې د بادار د نوکرانو

مسخره به يې د ډلي د چرګانو

ويرجينيا

2000- 8- 18

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیشو توبه

ډېر پخوا وه په کلا کي یوه خونه

پکښي جوړ وه ګدامونه انبارونه

هم د وریجو هم جوارو پرېماني وه

هم شکري هم غنم وه جوالونه

موږکانو جوړه کړې ورته لار وه

په دې خونه کي يې کړي وه غارونه

چي پيشو به راښکاره سوه دوی به ورك سول

له غارونو به يې نه راتلل ږغونه

يو ځو ورځي پيشو پاته سوه دننه

هره ورځ به يې ځارل د دوی کارونه

ګوندي نن يا سبا وږي سي راووزي

موږکان په وجود خوار وږي نسونه

ورځ به خواره وي د دوی زما به مېله وي

د هفتو مياشتو به واخلم کساتونه

په لکيو په برېتو به يې کړم لوبي

په پنجو به يې ځيرم نازك پوستونه

نازوي به مي بادار او بي بي دواړه

د موږك غريب څوك اوري فريادونه

یوه ورځ د یوه غار په خوله کي ناست و

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو موږك اوږده برېتونه بوخ غوږونه

د پيشو چي ورته پام سو پر سجده سوه

څو يې پرله پسې وکړله نفلونه

لاس يې پورته كړ و خدای ته په دعا سوه

ويل ته مي را معاف كړې ګناهونه

ما وژلي بې آزاره موږكان دي

په دنيا كي مي ډېر وكړل آزارونه

څه عاجز څه ښكلي ښكلي بندګان دي

بې ګناه مي ولي وكړله خونونه

دا توبه مي كړې قبوله لويه خدايه

ما ته مه كړې را نصيب ستا عذابونه

موږك واورېده توبه د پيشو جاني

استغفار او ډول ډول قسمونه

د پيشو ژړا يې وليده په سترګو

چي كول يې د قبلې پر لور خواستونه

وروسته ورو سوه د موږك خوا ته روانه

ويل واوره ما خوړلي سوګندونه

باقي ژوند به مي طاعت او عبادت كړم

په پرهېز به تېروم پاته كلونه

كه چا غوښې په خيرات كي راكړې خورم يې

نور پر ما باندي حرام ژوندي ښكارونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور له غار څخه راووزه موږك جانه

د كندو په مخ كي جوړ كړه اتڼونه

مبارك دي د كندو غوړي مېلې سه

ځه خوښي كوه نڅا كوه رقصونه

پر دنيا درته څوك څه ويلای نه سي

دې جهان كي ځانته جوړ كه جنتونه

موږك واورېدې خوږې خوږې خبري

نه يې پښې په حركت سوې نه لاسونه

د پيشو د نصيحت اثر ونه سو

و موږك ته يې معلوم زاړه مكرونه

نور پيشو سوله له غاره څخه ليري

ويل گوره زه پر شا اخلم گامونه

كه له دې تر هغه غاره پوري ولاړ سې

در كومه تا ته لوی لوی انعامونه

يو به در كم د كندو اختيار په لاس كي

بل درښيمه د وريجو گودامونه

د غوړيو ذخيرې ته به دې بوزم

تر قيامته به در غوړ كمه بريتونه

تر خپل غار پوري به دونه بوره يوسې

چي بسيا دي اولادونه سي نسلونه

د موږك تر خولې اوبه راتوېېدلې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تصور ته يې راتلل ټول نعمتونه

مګر تېره يې پيشو کړه له نظره

ژړي سترګي سپين تېره تېره غاښونه

ويل ما لره د غار قناعت بس دی

خدای دي تا ته کړي په برخه جنتونه

فاصله ده ډېره کمه انعام زيات دی

په دې کار کي راته ښکاري حکمتونه

هسي نه چي زه له غار څخه در ووزم

ته مي ښخ کې په سينه تېره نوکونه

دښمني مو پخوانۍ ده زر کلنه

زما نيکونو ازمېيلي ستا نيکونه

ستا نيکونو داسي ډېري توبې وکښې

داسي ډېر يې ننګولي محرابونه

داسي ډېري توبې ماتي سوې نيمګړې

نيمه خوا سوله قولونه پرهېزونه

خو ګناه نه د توبې نه د سجدې ده

ستا په خټه کي اخښلي دي ظلمونه

2000- 3- 6

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنگ پر پوستین دی

یوه ورځ ملا په خپل کور کې بیده و

په خوږو خوبونو مست لکه مینده و

سپیني غوښي یې خوړلي تر سړمو وې

ښورواګاني یې څټلي د کاسو وې

خورهار یې رسېدی تر ګاونډیانو

حرام کړی یې و خوب د ماشومانو

چي پر اړخ به راواړاوه مېرمني

بیا به ستوني ستغ سو لاندي تر بړستني

تر پخوا به یې په لوړ اواز خورکی سو

لا په منځ کي به زګېروی کله شپېلکی سو

له ناکامه به یې ښځه په ژړا سوه

خپل مېړه یې خواږه خوب لره بلا سوه

نیمه شپه یې د کور مخي ته غوغا سوه

څه سړي وه څه د سپیو هم غپا سوه

وار په وار پورته کېدله آوازونه

د ملا مېرمني ونیول غوږونه

پنځه شپږ ځله یې خپل مېړه ټېله کړ

بیا یې کش یو ځل تر لاس بیا تر سړمه کړ

ویل کښېنه د کور مخي ته جنجال دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم د سپیو هم سړیو غالمغال دی

زموږ کوڅې ته به حتماً وي غله راغلي

یا به څوك وي چا وهلي یا وژلي

ملا غاړي کړې تازه یو څه حیران سو

پر اوږو یې کړ پوستین پسي روان سو

په کوڅه کي څراغ نه و توره شپه وه

شپه د ژمي هم سړه وه هم تیاره وه

څو کسان وه په کوڅه کي یې دعوه وه

یو له بله یې وهلي وه جګړه وه

ملاجان ته پته نه وه چي د چا سي

چي د کوم یوه دښمن د چا پر خوا سي

یو او بل ته په خبرو په کیسو سو

په تیاره کي د جګړې په خلاصېدو سو

چي ملا کړ ځان تیار د جګړې لور ته

چا پوستین کړ له اوږو ورڅخه پورته

چي هر څه یې شاوخوا پسي ناري کړې

چي یې جوړي سوي سوي غلبلې کړې

مځکه چاك سوه پکښي ورك د ده پوستین سو

د ملا مسکین پر کور باندي ناورین سو

خلك سترې جګړه خلاصه کراري سوه

په تیاره کوڅه کي بیرته خاموشي سوه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي مېرمني يې آغازي کړې پوښتني

د ملا تر زړه وتلې د غم ستني

ويل مه کوه پوښتنه د وګړو

زما پر خوار پوستين جګړه وه د زوی مړو

چي پوستين له منځه ووتی جنګ سوړ سو

بدي ولاړه هر سړی له جنګه موړ سو

په پردي جنګ کي بايللی مي پوستين دی

پر لړمون مي چړې ګرځي زړه مي شين دی

چي ناحقه پردي جنګ ته ورګډېږي

خپل پوستين به يې د غلو په لاس کي لوېږي

له ملا ښخه خوابدې سوه عورته

اوس ګيله وکړي له غلو که له قسمته

ويرجينيا

2002- 3- 13

د آفتونو مور

ښو چرسيان سره راټول وه هر يو سر و په کيسو

په دا منځ کي يوه ږغ کړه کور دي وران سي د شلومبو

که زه هره ورځ پاچا سوم زه به منع کړم شلومبې

لوی دښمن به تر دې نه وي په دنيا کي د نشې

هغه بل باندي را ږغ کړل چي شلومبې له کومه کيږي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ د سر دښمن مستې دي چې شلومبې څيني جوړېږي

له مستو که مو خالي کړل په دنيا کي وطنونه

نو به سر پر سر نشې وي پوچوو به چلمونه

ها دريم چرسي را بڼغ کړه ويل ټول نشه ښکارېږئ

له مستو او له غړکي او شلومبو څخه بېرېږئ

که شيدي پر دنيا نه وي نه مستې نه به شلومبې وي

نه غړکه به څوك شاربي نه دښمن به د نشې وي

علت ما درته پيدا کړ فکر وکړئ هوښيارانو

د شيدو چاره په کار ده که نشه نه ياست يارانو

د مجلس په يوه کونج کي بل چرسي و غزېدلی

دې کيسې ته يې تر پايه غوږ نيولی چرت وهلی

ويل اوس راته معلوم سواست چې نشه ياست بې عقلانو

دا څه ګډې وډې واياست بې خبرو سودايانو

نه شيدې دي نه مستې دي را رواني له آسمانه

نه وياله له شلومبو ډکه چا ليدلې ده روانه

له غړکي به خلاص نه سئ پر دنيا چې ژوندی غوا ده

دا د هري بدۍ سر دی دغه زموږ په ځان بلا ده

2001- 1- 9

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خلکو خولې نه ترلې کیږي

یو سړی و خپله ښځه ورسره وه

دی پیاده ښځه پر خره باندې سپره وه

د مېړه او د مېرمنې مرکه وه

څه غیبت و څه صفت کیسه توده وه

څه له یونو څه له خواښې په ګیله وه

څه یې نورې کیسې کړې لاره اوږده وه

پر سړې باندې مېرمن وه ډېره ګرانه

یوه ورځ یې ستړی نه سو له بیانه

چیرته ناسته وه ټولۍ د بېکارانو

مسافر ته یې سو پام د ظالمانو

ویل ګورئ دا بې شرمه بې غیرته

دی پیاده ځي پر خره ناسته ده عورته

دا وطن به له بې ننګو خرابېږي

نه له خلګو نه له قوم څخه شرمېږي

نه معلوم دی ورته قدر د مېړونو

نه بېرېږي د عالم له پېغورونو

د مېړه مقام کتاب دی ذکر کړی

خدای پخپله په قران کې پېژندلی

کموي د مړو قدر بې ننګان دي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا بې قومه دا بې پلاره ناکسان دي

سړي واوريدې د ډلي سپکي سپوري

لا تر غوږ يې سوې يو څو خبري نوري

ويل ښځي ته پياده سه زه سپرېږم

د دې خلګو له پېغور څخه بېريږم

چې له کلي څخه ووتو دباندې

زه پياده ځم ته سپره له ما د وړاندې

چې پياده ښځه روانه سړی سپور سو

په يوه ګړي کي جوړ ورته پېغور سو

ويل وګورئ ظالم چې پر خره سپور دی

په مزلو يې ښځه مړه کړه مخ يې تور دی

جګه ونه سور يې مخ دی اوږې پلني

په مړانه کي کمزوری تر مېرمني

مور او پلار دا خپتور دی نازولی

په خواري يې د لمر مخ نه دی ليدلی

دا له خدايه نه شرمېږی ظالمان دي

په بيابان کي ګيدړان د کور زمريان دي

چې په کور کي وي لوی سوي نازولي

دوی سپاره ښځي پياده ورسره ځغلي

همېشه د بل په لاس په نس ماړه دي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه د جنګ دي نه د ننګ تيار خواره دي

چي سړي خبري واوريدې حيران سو

سمدستي له خره راکښته سو روان سو

خر دمخه دوی تر شا وهل مزلونه

ويل ګوندي اوس به کم سی پېغورونه

لا يې شل قدمه نه وه اخيستلي

لا د کلی منځ ته نه وه رسېدلي

چي تر غوږ يې سول د خلګو آوازونه

د هلکانو د لويانو ريشخندونه

دا سړی او ښځه دواړه لېونيان دي

خر دمخه دوی پياده پسي روان دي

که پر پښو يې دی دا اوږد مزل وهلی

نو يې خر د څه دپاره رانيولی

په خندا يوه را ږغ کړله ځوانانو

له عالمه بې خبره هلکانو

دغه خر يې هم ملګری هم رهبر دی

په دښتو کې لار ښوونکی د سفر دی

دوی له خره سره روان ورسره مله دي

که دا خر ورسره نه وي دوی ړانده دي

هم مېړه هم يې مېرمن پر دې سلا سول

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

له ناکام څخه سپاره د خره پر شا سول

بیا له سره یې شروع خپلې کیسې کړې

ور په زړه یې تېرې تېرې خاطرې کړې

ور په یاد یې کړل د خلګو ریشخندونه

پر هر مورړ باندی ښکنځل او پېغورونه

چې ناڅاپه یوې ډلې د ځوانانو

له عالمه بې خبره بې کارانو

ویل وګورئ دا څونه ظالمان دي

پر یوه خره سپاره دوه تنه لویان دي

نه زړه سوی لري دا خلګ نه زوربېري

نه له خدای نه له عذاب څخه بېرېږي

نه یې شرم له مخلوقه د دنیا سته

نه په زړه کې یې څه ویره د عقبی سته

که هر څو یې ځان له مورړ څخه پردی دی

که حیوان دی ژبه نه لری ګونګی دی

خو د خدای له قهره هم ببره په کار ده

یوه ورځ د ټولو خلګو ګور ته لار ده

پر حیوان باندې چا ایښی دومره بار دی

خدای ته وګورئ یو څه انصاف په کار دی

په قیامت به را ژوندی دغه حیوان سي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمدستي به د خاوند پر لور روان سي

دی به ځغلي خر به جگ وربانديي سپور وي

په اوړو به ساه شړی مخ به يې تور وي

له مېږه له ښځې ورکه سوله لاره

هم له خره هم سفره سوه بېزاره

مېږه بيا پر پښو روان ښځه سپره سوه

بيا له سره هغه نوې ننداره سوه

دروازی د ښار بندېږي په قلفونو

څوك ترړلای نه سي خولې د عالمونو

ويرجينيا

15/3/2002

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

شیطاني دعا

دوه یاران سره ملګري وه کلونه

یو یې ژوند یو دسترخوان و یوه خونه

یو یې ټینګ پر عبادت مسلماني و

تل پر وخت به یې کول پنځه لمونځونه

د کال ښې ورځې به تل روژه په خوله و

کله کله یې د شپې کول نفلونه

د پیرانو د شیخانو اخلاص مند و

په هر ښار کې ور معلوم وه زیارتونه

یوه ورځ سهار وختي لاس په دُعا و

لوی ښتن ته یې زارۍ کړلې خواستونه

ویل خدایه ګناهونه مې مهاف کې

ما ته را مه کړې په برخه دوږخونه

دروازې دې د کرم کړه راته خلاصې

دښمنانو ته نصیب کړه دوږخونه

په طاعت مې سپینې کړې درته شپې دې

شپه په ورځ درته کوم عبادتونه

دې وطن کې دلته داسي بندګان دي

چې یې خوښ دي د لمانځه پر وخت خوبونه

نه زما چیغې نه آذان د ملا اوري

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا پر نوم باندي کاږه کي دوه غوږونه

په بستر کي يې اوږدې پښې غځولي

دوی به هم د جنت غواړي نعمتونه

پر ځای پروت کړ سر راپورته ويل خوار سې

له خپل خدايه درته غواړه جنتونه

څه ميلې کوه د حورو په لښکر کي

دربخښلي مي قصرونه کوثرونه

شل جنته او زر حوري دي نصيب سه

خدای ته ولي کوې زموږ شيطانتونه

ويرجينيا

2001- 8- 9

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تړلی خورجين

يوه ورځ صحرايي ګرځېدی په ښار کي

کری ورځ يې تېره کړې وه بازار کي

چي څه شيان يې په بازار کي رانيوله

سمدستي يې په خورجين کي قلفوله

تر ماښامه يې ځان سترې په سودا کړ

دروند خورجين ډك له مالونو يې په شا کړ

سترې سوی کری ورځ و په مزلونو

په ملا کړوپ سو بوج يې زيات و د مالونو

د بازار له شورماشوره چي ګوښه سو

په اوږو يې سا شړل يو ځای دمه سو

سترې ځان يې هغه دم خوله خوله سو

صحرايي په خرهاري سو بيده سو

غل ظالم تمامه ورځ په ده پسې و

چي هر ځای و صحرايي دی به هورې و

په کراره يې ترې پورته کړل مالونه

صحرايي ته يې ور پرېښوول خوبونه

نيمه شپه وه چي راويښ سو له خوبونو

ويې نه ليدی خورجين ډك له مالونو

په خواريو چي ګټلي يې پيسې وې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تنهاکي يې لاسونه غبرګي پښې وې

هر څه تللي وه د ده په خوله ايرې وې

ورته پاته د غم پېټي اندېښنې وې

په ژړا سو په نارو سو په بغارو

چوکيدار يې هم خبر سو په چيغارو

يو ناڅاپه ور نه هېر سول ټول غمونه

په خورجين کې يې په ياد سول دوه قلفونه

چې يې وليدې کيلۍ او خپل جېبونه

په خندا يې سره ټك وهل لاسونه

ويل خلك مې ساده بولي هوښيار يم

زه په عقل کې د غلو د مشر پلار يم

چې کيلي راسره ګرځوم تياره

غل به څنګه کې پيدا خورجين ته لاره

د هغه وطن پر مال به د غلو شپه وي

پر ميدان چې يې پرې ايښې خزانه وي

په ميراث کيلۍ پاتېږي تر نسلونو

نه درك د خزانو وي نه قلفونو

ويرجينيا

2001- 8- 9

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د قدرت نشه

پخوانيو زمانو کې يو لوی ښار و

چېرته ليري په شنو غرونو کې ايسار و

له نړۍ څخه يې بېل وه عادتونه

له مخلوقه يې جلا وه رواجونه

يو يې دا و له سلګونو رواجونو

پاچهي به هيچا نه کړل په کلونو

نه له پلاره پاتېده پاچهي زوی ته

نه هوس د ميراث پاته کم او لوی ته

په دې ښار کې يې جوړ کړی يو ميدان و

د ښار ټولو اوسېدونکو ته عيان و

هري درې مياشتې ميدان کې غونډېدله

د قاضي مخې ته ټول حاضرېدله

لوی قاضي به ګېند را خوشې پر ميدان کړ

او جارچي به په هغه ګړي اعلان کړ

که هر چا کړ دا ګېند پورته زموږ پاچا دی

پوره درې مياشتې امير دی زموږ پېشوا دی

چې يې درې مياشتې د قدرت پر تخت تېرېږي

په هغه ورځ به يو لاس ورنه پرې کېږي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاهدان که د چا ډېر وه د ظلمونو

ترې به سترګه ایستل کېږي په سیخونو

نه دعوه نه بهانه سي څوک منلای

نه یوه ورځ پاچهي سي اوږدېدلای

په دې ښار کې د قدرت لېوني ډېر وه

پاچهۍ لره تر لاس تر سترګه تېر وه

د دوی مخې ته لاسونه پرې کېدله

لا د چا سترګه په سیخ ایستل کېدله

د قدرت ګیند چې به خوشي پر میدان سو

د نیولو په تکل به زوړ او ځوان سو

د قدرت دپاره هر یو تر لاس تېر و

هم د لاس هم یې د سترګي نعمت هېر و

چې په برخه به د هر سرې قدرت سو

چې به پورته څوک پر تخت د سلطنت سو

په غوغا به یې په ښار کي ځوان او زوړ کړ

په دریو میاشتو به یې زړه په خلکو سوړ کړ

پس له وخته به روان و کړه غاړه

چا او چا بایللی لاس او سترګه دواړه

یوه ورځ چې ګیند را خوشي سو میدان ته

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

جارچي خوله وه سمه کړي و اعلان ته

چي راټوپ کړله میدان ته یو وګړي

نه يې لاس و نه يې سترګه د زوی مري

چا پوښتنه ورنه وکړله نادانه

ته په څه منډي وهې موړ يې له ځانه

په دريو مياشتو کي به لاس درنه اره کړي

يا دي ښايي بله سترګه در ړنده کړي

ويل درې مياشتي چي کړې مي نشه ده

لا په زړه کي مي هغه نشه تازه ده

لا هنوز لرم يو لاس او يوه سترګه

د قدرت نشه مي نه پرېږدي تر مرګه

که لاسونه مي پرې کېږي سترګي نه وي

د دريو مياشتو پاچهي به مي په ښه وي

په دريو مياشتو کي به ډېر کم بې لاسونو

ډېري سترګي به کم کمي له سرونو

چي قاضي وي چي دا ګيند او دا ميدان وي

په دې ښار کي داسي ډېر به لېونيان وي

ويرجينيا

2001- 1- 9

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يارانه

پخوانيو زمانو کي يو لوی خان و

پر باغونو يې ولاړ نيمی آسمان و

هم سخي و هم باتور هم ښکلی ځوان و

د زړه ډك لكه زمری و پهلوان و

مهربان پر يتيمانو پر خوارانو

پر پوښتنه و حاضر د رنځورانو

په پاللي همېشه مړه او ژوندي وه

په روزلي وه كه غم و كه ښادي وه

هره شپه يې مجلس تود و د يارانو

له قلا يې و ږغ پورته د سازيانو

چي سندري چا ويلې د ده مل و

چي په ښار كي ربابي و د ده خپل و

د چا غوږي وې چمبې په خيراتونو

چا يې وكړلې مېلې پر ذكاتونو

ډلي ډلي ورته ناست غوړه مالان وه

تر ښپليو تر ګامونو يې قربان وه

شل او دېرش يې نوكران او مزدوران وه

په سل ګونو يې د مځكو بزګران وه

په دعا يې هم كوچنيان وه هم لويان وه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په پلټنو يې ياران او مخلصان وه

خو هر ګوره نه يې ورور و نه يې پلار و

نه يې زوی په نصيب کړی کردګار و

درې څلور يې واده کړې ارتينې وې

د ګلونو تر ګېډيو ښايستې وې

هره ښځه يې ښايسته وه بې سينګاره

لکه سرو زرغونه وه بې بهاره

خدای نور هر څه وه ورکړې بې اولاده

زړه يې ډك و لکه زخم له فرياده

خيرات کړې يې پسونه او غوايان وه

نازولې يې پيران او درويشان وه

په دوا يې ستړې کړې طبيبان وه

ننګولې يې په ښار کې کوډګران وه

په قسمت کې يې زوی نه و رسېدلی

له اولاد سره خدای نه خندولی

غم او فکر وار په وار وربانديې زور سو

خان رنځور سو پر کور پرېوتی نسکور سو

لا يې تبې وې ملګرې د دردونو

چې يې واورېدل د لويو تاوانونو

په درياب کې يې ډوب سوې وه مالونه

په تاوان کې ورنه ولاړل جايدادونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

 څو يې خرڅي کړلې مځکې شنه فصلونه

قلاګاني اورشوګاني لوی باغونه

د تاوان له غمه لا پسي رنځور سو

د مرګي په انتظار يې هر تربور سو

ورځ تر بلي يې زور زيات سو د دردونو

طبيبان يې سول عاجز له درملونو

نه اثر کاوه ملا او تعويذونو

نه اميد له لويو لويو زيارتونو

آوازه سوه خان له رنځه نه جوړېږي

يا به نن وي يا سبا کار يې خلاصېږي

ناجوړی ته يې عاجزه طبيبان دي

په تعويذ يې ستړي سوي ملايان دي

پر ځواني يې د مرګي لاري سپړي دي

پر فاني دنيا يې پاته يو څو شپې دي

په قلا کې يې نور نه وه هوسونه

نه ياران وه نه مستي نه پايکوبونه

نه له هري خوني پورته آوازونه

نه خوښي وه نه نغمې وې نه رقصونه

نه د خان په کور کې هره ورځ ياران وه

نه په ورځ کې تر ده سل ځله قربان وه

يو اشنای چې تر دا ټولو پر ده ګران و

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د خان دپاره ځان و هم جهان و

له سهاره تر ماښامه پر مېلمه و

لکه سیوری همېشه به ورسره و

ده به تل ویل که مال دی که مي ځان دی

تر وېښته مي قربان کړی د خپل خان دی

چي ژوندی به یم یوه ورځ بې له خانه

خدایه مرگ مي کړې په برخه له آسمانه

خدایه ته مي د خپل یار د بلا سپر کړې

د اجل غشی يې ما ته برابر کړې

خو چي ږغ سو د طبیب چي نه جوړېږي

خان که ژر وي او که وروسته روانېږي

نو اول ورځخه لیري هغه یار سو

له تربور سره ملگری سو اغیار سو

بیا يې نه وکړه د خان د رنځ پوښتنه

نه يې پل هغې کوڅې ته کړ دننه

په کوڅه کي يې د یار قدم پردی سو

د خان سیوری يې په سترگو کي اغزی سو

خو د خان اجل لا نه و رسېدلی

په تندي کي يې لا مرگ نه و لیکلی

لا يې پاته پر نابوده دنیا شپې وې

لا په برخه يې یو څو خوږې ترخې وې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

له بستر څخه راپورته سو روان سو

بیا په کلي په مالت کي ږغ د خان سو

بیا یې شاته ورپسې خپل نوکران وه

بیا یې خلك په ثنا صفت ګویان وه

زوړ اشنای چېرته له لیري را پیدا سو

خان یې ولیدی له ورایه په خندا سو

ښه سو خدایه چي دي بیرته خان را جوړ کی

په دښمن او رقیبانو مي زړه سوړ کی

خان له یاره په ګیله وکړه پوښتنه

نن دي څرنګه په یاد سوم درواغجنه

زه دا دوه کاله رنځور ومه ناتوانه

ستا په زړه کي یو ځل تېر نه سوم ناځوانه

یار یې خوله کړه ورته خلاصه ویل خانه

په پېغور پېغور مي مه شړه له ځانه

دا دنیا د مړو نه ده د ژوندو ده

چي ژوندي وربانديي ګرځي د هغو ده

طبیبانو ته ژوندی نه وي بللی

ملایانو هدیرې ته وي سپارلی

موږ هم نه وي حسابلی په ژوندو کي

ژر یا وروسته مو کتلي هدیرو کي

چي له مړو سره یاري کوي نادان دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېخبره له قانونه د جهان دی

اوس چې بیرته ژوندی سوی یې زمونږ خان یې

په ژوندو کې تر هر چا راباندې گران یې

ویرجینیا

2000- 3- 20

Download from: ketabton.com

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library